મુદ્રક :
મણીલાલ છગનલાલ શાહ
શ્રી નવપ્રભાત પ્રી. પ્રેસ,
રીલીફ રોડ, અમદાવાદ.

卐

अरिहंतो मह देवो, जावजीवं सुसाहुणो गुरुणो ।
जिणपण्णत्तं तत्तं, इय सम्मत्तं मए गहियं ॥ १ ॥

卐

પ્રાપ્તિસ્થાન :

૧ ઝવેરી છગનભાઈ ઓતમચંદ ઝવેરી.
૬૮, ઝવેરીવાડની પોળ, અમદાવાદ.

૨ શા. પરમાનંદદાસ ત્રીભોવનદાસ.
૬૮, ઝવેરીવાડની પોળ, અમદાવાદ.
ફોન નં. ૨૨૩૮

卐

વિ. સં. ૨૦

પ્રતિમાજી પધરાવવા વગેરે ધર્મ કાર્યોમાં વાપરી. ત્યાર પછી ભાવનગરમાં અઢાઈ ઓચ્છવપૂર્વક મોટી ધામધૂમથી તેમણે તથા તેમના સાથી **પારવતી બેને** મહાપ્રભાવશાલી સાધ્વીજી મહારાજ લાભશ્રીજીની પાસે દીક્ષા લીધી. તેમનું નામ **હરકોરશ્રી** રાખવામાં આવ્યું. અને પારવતી બેનનું **હિંમતશ્રીજી** રાખવામાં આવ્યું. તેમણે પણ આ પુસ્તક છપાવવામાં ઉપદેશ દ્વારાએ સહાય કરી છે. આ બંને સાધ્વીઓએ અનેક તીર્થ સ્થળોમાં યાત્રાઓ કરી અને હરકોરશ્રીજીએ તો અનેક પ્રકારની તપસ્યાઓ કરી છે. તેમાં મુખ્ય તપસ્યા આ પ્રમાણે:- નવ ચોમાસી, બે છ માસી, બે ત્રણ માસી બે આઠ માસી, છ બે માસી, બે દોઢ માસી, બે વરસી તપ, વીસસ્થાનકની ઓળી, નવપદની ઓળી, તથા હાલમાં વર્ધમાન તપની ૪૨ ઓળીઓ થઇ છે. તે ઉપરાંત ઘણી તપસ્યાઓ કરી છે, માટે તેમને **તપસ્વિની** કહેવાં તે યોગ્યજ છે. આ હરકોરશ્રીજી મહારાજનો પરિવાર નીચે પ્રમાણે:- તેમના શિષ્યા **હિંમતશ્રીજી** તેમના **રતનશ્રીજી, વિમળાશ્રીજી, મતિમાશ્રીજી, પ્રધાનશ્રીજી, પુષ્પાશ્રીજી** તથા પુષ્પાશ્રીજીના **ગુરુપ્રભાશ્રી**, તથા **સૂર્યપ્રભાશ્રી**. તેમાંથી વિમળાશ્રીજી તથા મતિમાશ્રીજી કાલધર્મ પામ્યા છે.

પ્રસ્તાવના

આ સંસારમાં જે જીવો જન્મે તેઓ જરૂર મરણ પામવાના છે, પરંતુ મરણ વખતે જે જીવો આયુષ્ય બાંધે છે તે જીવો અંતિમ અવસ્થામાં શુભ ભાવ વડે આરાધક થઈને મરણ પામે તો તે દેવાદિક સારી ગતિ પામે છે. તે માટે મરતી વખતે જીવ સારા પરિણામમાં મરણ પામે તે આશયથી પૂર્વાચાર્યોએ આ પયન્નાઓની રચના કરી છે. અને તેથી તે પયન્નાઓ ઘણા ઉપયોગી છે. પ્રસ્તુત પુસ્તિકામાં **૧ ભક્ત પયન્નો, ૨ ચઉસરણ પયન્નો, ૩ મહાપચ્ચકખાણ પયન્નો, ૪ આઉર પચ્ચકખાણ પયન્નો, ૫ પર્યન્તારાધના** તથા **૬ પરમાનંદ પચ્ચીસી** આપવામાં આવેલ છે. આમાંનો ભક્ત પયન્નો, ચઉસરણ પયન્નો, તથા આઉર પચ્ચકખાણ પયન્નો શ્રુતસ્થવિર **શ્રીવીરભદ્રાચાર્ય** રચેલ છે. પર્યન્તારાધના **શ્રીસોમસૂરીશ્વરે** રચેલ છે. મહાપચ્ચકખાણ પયન્નાના કર્તા પૂર્વાચાર્ય છે.

૧ **ભક્ત પયન્નો**—ભક્ત પરિજ્ઞા એ મરણનો એક પ્રકાર છે. આ મરણને સાધુ તથા શ્રાવક અંગીકાર કરી શકે છે. અને આ મરણ મુજ આગળ પોતાનાં કરેલાં પાપકર્મો ત્રિવિધે ખમાવીને અનશન ઉચ્ચરી કરનારને પ્રાપ્ત થાય છે. ગુરુ તેને ઉપદેશ આપતાં જણાવે છે કે મનમાં કોઈ પણ જતનું શલ્ય રાખ્યા સિવાય તથા કોઈ પણ જતનું નિયાણું કર્યા સિવાય જિનેશ્વર ભગવંતે કહેલા ધર્મ ઉપર શુદ્ધ શ્રદ્ધા રાખવાથી જીવનું કલ્યાણ થાય છે. તેમજ કુટુંબ તથા ધન વગેરેના મમત્વનો ત્યાગ કરવો વગેરે ઘણા પ્રકારનો ઉપદેશ આ મરણ અંગીકાર કરનારને મુખ્યે આપે છે.

૨ **ચઉસરણ પયન્નો**—આ પયન્નામાં પ્રથમ સામાયિકાદિક છ આવશ્યકોનું સ્વરૂપ જણાવ્યું છે. પછી અરિહંત, સિદ્ધ, સાધુ મુનિ [illegible] કેવલી ભાષિત ધર્મ એ ચાર ગતિનું શરણ મરતી વખતે [illegible] કરવા જે જણાવ્યું છે. આ શરણ ગ્રહણ કર માટે અંગીકૃત દુષ્કૃત્ય જે પાપ આચર્યું જણાવ્યું છે. વિશેષમાં કરેલાં દુષ્કૃત્ય [illegible] અને અંગીકૃત ધર્મને વિષે [illegible]

ॐ

॥ श्रीपार्श्वनाथाय नमः ॥

॥ १ भक्त-परिज्ञा ॥

नमिऊण महावीरं, महाणुभावं सुनिं महावीरं ।
भत्तिमो भत्तपरिन्नं, निसामयह जहा य ॥ १ ॥

शब्दार्थः—अर्थ महाप्रभावयुक्त हुनि महावीरं महावीरने वंदीने वली भक्तपरिज्ञा सांभळो जेम ते ॥ १ ॥

सयलसुरासुरनरिंदा, अहिनिसिं विम्हयसुहं जणइत्ता ।
न कयत्थमरणसुरणं जिणसासणओ जहा ॥ २ ॥

शब्दार्थः सकल सुरेन्द्र असुरेन्द्र नरेन्द्र [illegible] ते कृतार्थ मरणसुख जिनशासनथी जेम [illegible] ॥ २ ॥

अत्थेगे भिक्खवो य, दुहओ पडिबद्ध जीवियासाए ।
मरणविमुहिकयनिच्छय, मरणंमि उवट्ठिए वीरे ॥ ३ ॥

शब्दार्थः कोइक भिक्षुओ बन्ने [illegible] मरणविमुखपणुं करेल छे निश्चय जेणे एवा मरण उपस्थित थये छते ॥ ३ ॥

जं अज्ज सुए मरिहो, तेसाणंमि इहं चरं कइ ।
कालोवि हिअयसमं, मरणमुवइ दुरा केइ ॥ ४ ॥

અર્થ:—જે સુખ આજ્ઞા થવાનું છે તે કાલ સંભારવા યોગ્ય થવાનું છે, તે માટે પંડિત પુરૂષો ઉપસર્ગ રહિત મોક્ષનું સુખ વાંછે છે. ૪

नरविबुहेसरसुक्खं, दुक्खं परमत्थए तयं विंति ।
परिणामदारुणमसा-सयं च जं ता अलं तेणं ॥ ५ ॥

અર્થ—પંડિત પુરૂષો માણસનું અને દેવતાઓનું જે સુખ છે તેને પરમાર્થ થકી દુઃખ જ કહે છે, કેમકે તે પરિણામે દારૂણ અને અશાશ્વત છે. તેથી તે સુખ વડે સર્યું. ૫

जं सासय-सुह-साहण,-माणा-आराहणं जिणिंदाणं ।
ता तीए जइयव्वं, जिणवयणविसुद्धबुद्धीहिं ॥ ६ ॥

અર્થ:—જિન વચનમાં નિર્મલ બુદ્ધિવાળા માણસોએ શાશ્વતા સુખનું સાધન જે જિનેન્દ્રોની આજ્ઞાનું આરાધન છે તે આજ્ઞા પાલવાને વિષે ઉદ્યમ કરવો. ૬

जे नाणदंसणाणं, चारित्ततवाण जिणवणीयाणं ।
जं आराहणमिणमा, आणाआराहणं विंति ॥ ७ ॥

અર્થ:—જે જિનેશ્વરોએ કહેલા જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તે તપ તેઓનું જે આરાધન તેજ આણે આજ્ઞાનું આરાધન કહેવું છે. ૭

परलोए भवभूइओवि, आराहओ अदामुत्तं ।
अविभूइयत्तणे इं, अविराहणाराहणं चरइ ॥ ८ ॥

सं अप्पुलयणगरं, अमरकयम्मेहि पत्थियं तिदिवं ।
भवपरिवा इंगिणि, पाओवगमं च पीरेदि ॥ ९ ॥

अर्थः—भाव [illegible] वैभव [illegible] (भोगभोग) [illegible] विषय [illegible] अन्य [illegible] देवियों [illegible] अर्थ [illegible] भाव [illegible] [illegible]

भवपरिवामगतो, दुविहं संविवासो य अहियारं ।
सयलकवस्स मुणिणो, तेणिदियसुन्न संविवारं ॥ १० ॥

अर्थः—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

अंतरकम्म काहे, अप्पुव्वमदि सं समविणं ।
अमरं भवपरिवं, महापरिवं भणिस्सामि ॥ ११ ॥

अर्थः—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

सिरि-पण-विलयामरसंग-अप्पुव्वपियामयरसकाणं ।
सिवपह-लच्छकलिल-अरहं मुणं सिवसमं ॥ १२ ॥

अर्थः—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

भवसयसुयसिरवाणो, अणोवमाणो भवारिसंतिवाणो ।
सिवपह-सिवसमाणो, परमाणंद-आणंदिणो ॥ १३ ॥

અર્થ:—જે સુખ આજ થવાનું છે તે કાલ સંભારવા યોગ્ય થવાનું છે, તે માટે પંડિત પુરૂષો ઉપસર્ગ રહિત મોક્ષનું સુખ વાંછે છે. ૪

नरविबुहेसरसुक्खं, दुक्खं परमत्थए तयं बिंति ।
परिणामदारुणमसा-सयं च जं ता अलं तेणं ॥ ५ ॥

અર્થ—પંડિત પુરૂષો માણસનું અને દેવતાઓનું જે સુખ છે તેને પરમાર્થ થકી દુઃખ જ કહે છે, કેમકે તે પરિણામે દારૂણ અને અશાશ્વત છે. તેથી તે સુખ વડે સર્યું. ૫

जं सासय-सुह-साहण,-माणा-आराहणं जिणिंदाणं ।
ता तीए जइयव्वं, जिणवयणविसुद्धबुद्धीहिं ॥ ६ ॥

અર્થ:—જિન વચનમાં નિર્મલ બુદ્ધિવાળા માણસોએ શાશ્વતા સુખનું સાધન જે જિનેન્દ્રોની આજ્ઞાનું આરાધન છે તે આજ્ઞા પાલવાને વિષે ઉદ્યમ કરવો. ૬

नं नाणदंसणाणं, चारित्ततवाण जिणपणीयाणं ।
जं आराहणमिणमा, आणाआराहणं बिंति ॥ ७ ॥

અર્થ: જે જિનેશ્વરોએ કહેલા જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, જે તપ તેમનું જે આરાધન તેજ ખરેખર આજ્ઞાનું આરાધન કહેવું છે. ૭

पवज्जाए अब्भुज्जओवि, आराहओ अदामूढं ।
अब्भुज्जयमरणे ति, जं तब्भणाराहणं वड्ढ ॥ ८ ॥

અર્થ [illegible] (અણસણ) આદર્યા પણ મરણ [illegible] કરેલ [illegible] જે [illegible]

ये अप्रमुखयतयः, अनशनमोदरिं चक्रिरे तिविधं ।
भगवन्निजा इंगिनि. पाओपगमं च पीरेरिं ॥ ९ ॥

अर्थः

भगवन्निजाभरणं, दृष्टिर मधिरामो न अविधां ।
नगरकमस्य दुनिमो, संक्लिष्टिचलमस्य नधिपारे ॥ १० ॥

अर्थः

अनशनमस्य धारे, अवधृत्यधि जं सयधिपारं ।
सगतं भगवंतेहे, अशनविस्सं भविस्सामि ॥ ११ ॥

अर्थः

भिन्न-भिन्न विशेषणसहित-अनशनव्रतधारकों ।
भिन्न-भिन्न प्रकारकित-भेदों सहित विवरण ॥ १२ ॥

अर्थः

भगवद्भाषणमयो, अवधारणो भविष्यिकारी ।
विनयाः विनयानां, भवदुःखक्षयावहो ॥ १३ ॥

अह सो आलोअणदोस-वज्जियं उज्जियं जहायरियं ।
वालुव्व वालकालाए, देइ आलोअणं सम्मं ॥ २२ ॥

અર્થ:—હવે તે આલોયણાના દોષે કરીને રહિત, આયરની માફક બચપણના વખતથી જેવું આચરણ કર્યું હોય તેવું સમ્યક્ પ્રકારે આલોચન કરે. ૨૨

उविए पायच्छित्ते, गणिणा गणि-संपया-समग्गेणं ।
सममणुमन्निय तवं, अपावभावो पुणो भणइ ॥ २३ ॥

અર્થ:—આચાર્યના સમગ્ર ગુણે સહિત આચાર્યે પ્રાયશ્ચિત આપે થકે, સમ્યક્ પ્રકારે તે પ્રાયશ્ચિત તપ આદરીને નિર્મલ ભાવવાલે તે શિષ્ય કરીને કહે. ૨૩

दारुण-दुह-जलयर-निवर-भीम-भवजलहि-तारण-समत्थो
निप्पच्चवायपोय, महव्वए अम्ह उविववमू ॥ २४ ॥

અર્થ:—દારૂણ દુઃખરૂપ જલચર જીવોના સમૂહથી ભયંકર એવા સંસારરૂપી સમુદ્રમાંથી તારવાને સમર્થ એવા શુદ્ધ મહારાજ નિર્વિઘ્ન પરમાન મહાવ્રતને વિષે અમને મૂકો. ૨૪

जइवि स खंडियचंडो, अखंडमहव्वओ जई जइवि ।
पच्चक्खनवड्ढावण-मुड्ढावणमरिहइ तहावि ॥ २५ ॥

અર્થ:— જો પણ અતિશે કરી ક્રોધ જેણે એવો અખંડ મહા- વ્રતવાલો યતિ છે, તો પણ પ્રત્યક્ષ નવતી ઉપસ્થાપનાને યોગ્ય [illegible] ૨૫

पढमो सूरुग्गमंमि, भिक्खा पमिसिज्जति जह जिणिंदा ।
जावज्जीवं पढमा-मंमि सूरुग्गो तहा सोऽवि ॥ २६ ॥

[illegible]

[illegible]

सो साधारणगदो, आहारिद-भेद-लोहिदाओ सा ।
सा गब्भ वि सम्मुद्द-दिवस तद्दाकला भणिदा ॥ २७ ॥

[illegible]

णवो धुव सरवद-पवनमारो सव्वेसोसण ।
सोसण गवासोस, मुणुद्दि सरवद्द विलिता ॥ २८ ॥

[illegible]

आ कुप्प देवविरह, संसारद्द सद्द ज जिवरत्ते ।
सपति पुण्णकाई, आहोविरहेहि मुद्दाते ॥ २९ ॥

[illegible]

अहिणाणोगाहणो, दोस-चल-दिस्स-कुपुरु-णाणे ।

नियदव्वमउव्व-जिणिंद-भवण-जिण-बिंब-वर-पइट्ठासु।
वियरइ पसत्थ-पुत्थय-सुतित्थ-तित्थयर-पूआसु ॥ ३१॥

અર્થ :—પ્રધાન જિનેંદ્ર પ્રસાદ, જિન બિંબ, અને ઉત્તમ પ્રતિષ્ઠાને વિષે તથા પ્રશસ્ત પુસ્તક લખાવવામાં, સુતીર્થમાં અને તીર્થંકરની પૂજાને વિષે શ્રાવક પોતાના દ્રવ્યને વાપરે. ૩૧

जइ सोऽवि सव्वविरइ-कयाणुराए सोविसुद्धमणकाए।
छिन्नसयणाणुराए, विसयविसाए विरत्तो अ ॥ ३२॥

અર્થ:—જો તે શ્રાવક સર્વ વિરતિ સંયમને વિષે પ્રીતિવાળો, વિશુદ્ધ મન (વચન) અને કાયાવાળો, સ્વજન કુટુંબના અનુરાગ રહિત, વિષય ઉપર બેઠવાળો અને વૈરાગ્યવાળો. ૩૨

संथारयपव्वज्जं, पडिवज्जइ सोवि नियमनिरवज्जं।
सव्वविरइप्पहाणं, सामाइयचरित्तमारुहइ ॥ ३३ ॥

અર્થ:—તે શ્રાવક સંથારા રૂપ દીક્ષાને અંગીકાર કરે અને નિયમ વડે કરી રહિત સર્વ વિરતિ રૂપ પાંચ મહાવ્રતે પ્રધાન સામાયક ચારિત્ર અંગીકાર કરે. ૩૩

अह सो सामाइयधरो, पडिवन्नमहव्वओ अ जो साहू।
देसविरओ अ चरिमं, पच्चक्खामित्ति निच्छइए ॥ ३४॥

અર્થ:—જો તે સામાયિક ચારિત્ર ધારણ કરનારો અને મહાવ્રતને અંગીકાર કરનારો જે સાધુ તથા દેશવિરતિ શ્રાવક ચરમ પચ્ચક્ખાણ કરે એમ નિશ્ચયથી કહેવું વિરતિ શ્રાવક. ૩૪

गुरु-गुण-गुरुओ गुरुओ, पय-पंकय-नमिय-सव्वए भणइ।
भवइ भवदीहरुन्हं तुम्हाणुमयं पवज्जामि ॥ ३५ ॥

अर्थः—[illegible] ॥ ३५ ॥

आसाएमाए सेवे, तमसेव न आसवो अ संविग्गो ।
दिट्ठेण विणिवेज्ज व, पडिसेवए इहरा दोसा ॥ ३६ ॥

अर्थः—[illegible] ॥ ३६ ॥

भणो मणवत्तिमे गो, एवमणाणि णिहिरमाहारे ।
चउसिक्खाणि दुक्खाणि, आस मक्खाणि दुक्खिआ ॥ ३७ ॥

अर्थः—[illegible] ॥ ३७ ॥

पाणिए णाणि कोई, णीरं पक्खिमेरि कि काम ।
देहे प कोइ हुआ, संवेगा को विणिवेइ ॥ ३८ ॥

अर्थः—[illegible] ॥ ३८ ॥

कि एवं दोरक्खुए मे, पडिसमाहे पुरं ।
दिट्ठणासे कुरं आसा, चोअणे मे णिवीअइ ॥ ३९ ॥

अर्थः—[illegible]

હોય તે પરિણામે અશુચિ છે એમ જ્ઞાનમાં તત્પર થયેલા શુભ ધ્યાન કરે; જે વિષાદ પામે તેને આવી ચોયણા (પ્રેરણા) આપવી. ૩૯

उअरमलसोहणट्ठा, समाहिपाणं मणुन्नमेसोऽवि ।
महुरं पज्जेयव्वो, मंदं च विरेयणं खमए ॥ ४० ॥

અર્થ:—ઉદરમલની શુદ્ધિને અર્થે સમાધિપાન (સાકર વિગેરેનું પાણી) એને સારૂં લેપ, તો તે મધુર પાણી પણ તેને પાવું અને થોડું વિરેચન કરાવવું. ૪૦

एल–तय–नागकेसर–तमालपत्तं ससक्करं दुद्धं ।
पाऊण कढिय–सीयल–समाहिपाणं तओ पच्छा ॥ ४१ ॥

અર્થ:—એલચી, તજ, નાગકેસર અને તમાલપત્રે સાકરવાળું દૂધ કઢીને ટાઢું કરી પાઈએ તે સમાધિ પાણી કહીએ. (એ પીવાથી તાપ ઉપશમે) ત્યાર પછી:— ૪૧

महुरविरेयणमेसो, कायव्वो फोफलाइदव्वेहिं ।
निव्वाविओ अ अग्गी, समाहिमेसो मुहं लहइ ॥ ४२ ॥

અર્થ: [illegible] કઢીને મધુર ઔષધનું વિરેચન કરાવવું [illegible]

आहारदव्वट्ठं, खलदारस्स य निवत्तणट्ठं च ।
तो इत्थीए तीसे, दोह्न वि कारणे जायओ ॥ ४४ ॥

[illegible]

पच्चत्थाविदि तधो, तं ते रायण पडिच्छिदाहारं ।
गयणद्धदाणपच्छे, विसंजदुक्कं विसिट्ठा ॥ ४५ ॥

[illegible]

अहवा तमादिदेहे, सागारे वदा णिरिक्खादारं ।
तो पाविस्सदि पच्चा, णोणिरिक्खं महाराजं ॥ ४६ ॥

[illegible]

तो तो अक्केनिरवे, पट्टकदाकप्पलोयणं णिरिक्खा ।
अवहेरं संजमणं, तोकेणं संपवेसणं तो ॥ ४७ ॥

[illegible]

कायाहिदाकायाणं, जीवे रक्खाहिदं कुणदो ।
ते ते पेच्छ कवाणं, सव्वे णिरिक्खेण [illegible] ॥ ४८ ॥

અર્થ:—આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, શિષ્ય, કુલ અને ગણના ઉપર મેં જે કોઈ કષાય કર્યા હોય, તે સર્વે હું ત્રિવિધે (મન, વચન અને કાયા વડે) ખમાવું છું. ૪૮

सव्वे अवराहपए, खामेमि अहं खमेउ मे भयवं।
अहमवि खमामि सुद्धो, गुणसंघायस्स संवस्स ॥ ४९ ॥

અર્થ:—હે ભગવન! મારા સર્વે અપરાધના પદ (વાંક), હું ખમાવું છું માટે મને ખમો અને હું પણ ગુણના સમૂહ વાલા સંઘને શુદ્ધ થઈને ખમાવું છું. ૪૯

इय वंदण-खामण-गरिहणेहिं, भवसयसमज्जियं कम्मं।
उवणेइ खणेण खयं, मिगावई-राइपत्तिव्व ॥ ५० ॥

અર્થ:—આ રીતે વંદન, ખામણાં અને સ્વનિંદાઓ વડે સો ભવનું ઉપાર્જેલું કર્મ એક ક્ષણ માત્રમાં મૃગાવતી રાણીની પેઠે ક્ષય કરે છે. ૫૦

अह तस्स महव्वय-मुद्दियस्स-जिण-वयण-भाविय-मइस्स।
पच्चक्खायाहारस्स, तिव्व-संवेग-मुहयस्स ॥ ५१ ॥

અર્થ:—જે મહાવ્રતને વિષે નિશ્ચલ રહેલા, જિન વચન વડે ભાવિત મનવાળા, આહારનાં પચ્ચક્ખાણ કરનાર અને તીવ્ર સંવેગ વડે મોક્ષને જે (આરાધવા કરનાર)ને. ૫૧

आराहणाभिमाह, कयन्जमाणायं मुणंतस्स।
दव्वस-काल-तरा-वट्टि, अणुसट्टिं देइ गणिवसभो ॥५२॥

અર્થ: [illegible]

कुमार-पवट-मूले, पूजा वन्दित्त पक्क निच्चं ।
भोदेसु पंचमयरं, संमत्त गुणसी'ए ॥ ५३ ॥

[illegible]

भवि य कुलसु निच्चं, कुलाणुरायण वीयरायाणं ।
तह पेयणमुद्धारे, पवयणसारे दयं कुणसु ॥ ५४ ॥

[illegible]

गुत्तिरिय-दिय-निमाए, सयाए वत्थुओ एस्स होसु ।
निच्चं पवयणदेवय-रयणं कुण आगमेसभयं ॥ ५५ ॥

[illegible]

वरसु निमाणसरे, मोक्खसुं सुक्खमिलियसे ।
दसणु य सुविसुद्धसारे, सिरिय-दिय-सारे ॥ ५६ ॥

[illegible]

[illegible]

दंसणभट्ठो भट्ठो, दंसणभट्टस्स नत्थि निव्वाणं ।
सिज्झंति चरणरहिया, दंसणरहिया न सिज्झंति ॥ ६६ ॥

અર્થ:—દર્શન થકી ભ્રષ્ટ તે ભ્રષ્ટ જાણવો, કારણ કે સમકિત્વથી પડેલાને મોક્ષ નથી. ચારિત્રથી રહિત જીવ મુક્તિ પામે છે, પણ સમકિતથી રહિત જીવ મોક્ષ પામતા નથી. ૬૬

सुद्धे सम्मत्ते अविरओऽवि, अज्जेइ तित्थयरनामं ।
जह आगमेसिभद्दा, हरिकुल-पहु-सेणियाईया ॥ ६७ ॥

અર્થ:—શુદ્ધ સમકિત છતે અવિરતિ જીવ પણ તીર્થંકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કરે છે. જેમ આગામી કાલમાં કલ્યાણ થવાનું છે જેમનું એવા હરિવંશના પ્રભુ એટલે કૃષ્ણ મહારાજ અને શ્રેણિક વિગેરે જીવોએ તીર્થંકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કર્યું તેમ. ૬૭

कल्लाणपरंपरयं, लहंति जीवा विसुद्धसम्मत्ता ।
सम्म-दंसण-रयणं, नग्गइ सुरासुरे लोए ॥ ६८ ॥

અર્થ:—નિર્મલ સમકિતવાલા જીવો કલ્યાણની પરંપરાને પામે છે. (કેમકે) સમ્યગ્ દર્શન રૂપી રત્ન સુર અને અસુર લોકમાં વિષે અમૂલ્ય છે. ૬૮

तेलुक्कस्स पहुत्तं, लद्धूणवि परिवडंति कालेणं ।
सम्मत्ते पुण लद्धे, अक्खयसुक्खं लहइ मुक्खं ॥ ६९ ॥

અર્થ:—ત્રણ લોકની પ્રભુતા પામીને પણ કાલે કરીને તે પડે છે. પણ સમકિત પામે છતે જીવ અક્ષય સુખવાલું મોક્ષ પામે છે. ૬૯

अरिहंत-सिद्ध-चेइय,-तवसुय-आयरिय-सव्वसाहूसु ।
तित्थं करेसु वन्नि, अवन्नवायं च मायेसं ॥ ७० ॥

[illegible] ૨ [illegible], ૩ [illegible], ૪ [illegible] ૫ [illegible], ૬ [illegible], ૭ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

પ્રાણિ ના સમતા, નિજપરી કુમતિ નિવારેઉ ।
કુમતિ પરાવેઉ, ભાંતિહિ પરંપરકુમતિ ॥ ૩૧ ॥

[illegible] [illegible] [illegible] [

ઇચ્છતો માણસ બી વિના ધાન્યની અને વાદળાં વિના વરસાદની ઇચ્છા કરે છે. ૭૪

उत्तम-कुल-संपत्ति, सुहनिप्फत्तिं च कुणइ जिणभत्ती ।
मणियार-सिट्ठि-जीवस्स, दद्दरस्सेव रायगिहे ॥ ७५ ॥

અર્થ:—રાજગૃહ નગરને વિષે મણિઆર શેઠનો જીવ જે દેડકો થયો હતો તેની જેમ શ્રી જિનેશ્વર મહારાજની ભક્તિ ઉત્તમ કુલમાં ઉત્પત્તિ અને સુખની નિષ્પત્તિ કરે છે. ૭૫

आराहणा पुरस्सर-मणन्न-दियओ विसुद्धलेसाओ ।
संसार-कलुष-करणं, तं मा मुंची नमुक्कारं ॥ ७६ ॥

અર્થ:—આરાધનાપૂર્વક, બીજે ઠેકાણે ચિત્ત રોકયા વિના, વિશુદ્ધ લેશ્યાથી સંસારના દોષને કરનાર નવકારને તું મૂકે નહિ. ૭૬

अरिहंतनमुक्कारो, इक्कोवि हविज्ज जो मरणकाले ।
सो जिणवरेहिं दिट्ठो, संसारुच्छेयणसमत्थो ॥ ७७ ॥

અર્થ:—મરણ વખતે જો અરિહંતને એક પણ નમસ્કાર મળે તો તે સંસારનો નાશ કરવાને સમર્થ છે એમ જિનેશ્વર ભગવંતે કહેલું છે. ૭૭

અર્થ:—જેમ વિધિએ આરાધેલા મંત્રવડે કૃષ્ણ સર્પ ઉપશમે છે, તેમ સારી રીતે આરાધેલા જ્ઞાન વડે મન રૂપી કૃષ્ણ સર્પ વશ થાય છે. ૮૩

जह मक्कडओ खणमवि, मज्झत्थो अच्छिउं न सक्केइ ।
तह खणमवि मज्झत्थो, विसएहिं विणा न होइ मणो ॥ ८४ ॥

અર્થ:—જેમ માંકડો ક્ષણ માત્ર પણ નિશ્ચલ રહી શકતો નથી, તેમ વિષયોના આનંદ વિના મન ક્ષણ માત્ર પણ મધ્યસ્થ (નિશ્ચલ) રહી શકતું નથી. ૮૪

तम्हा स उट्ठिउमणो, मणमक्कडओ जिणोवएसेणं ।
काउं सुत्तनिबद्धो, रामेयव्वो सुहे झाणे ॥ ८५

અર્થ:—તે માટે તે ઉઠતા મનરૂપી માંકડાને જિનના ઉપદેશ વડે દોરીથી બાંધેલો કરીને શુભ ધ્યાનને વિષે રમાડવો. ૮૫

मूढ जहा समुत्ता, न नस्सइ कम्मवरंमि पडियावि ।
जीवोऽवि तह सउत्तो, न नस्सइ गओवि संसारे ॥ ८६ ॥

અર્થ:—જેમ દોરા સહિત સોય કચરામાં પડી હોય તો પણ ખોવાતી નથી, તેમ (શુભ ધ્યાન રૂપી) દોરા સહિત જીવ પણ સંસારને વિષે પડ્યો હોય તો પણ નાશ પામતો નથી. ૮૬

खेट्टगिलोएहिं जवो, जइ ता मणाउ रक्खिओ राया ।
एत्तो अ सुहाणत्थं, किं पुण निय-चित्त-सुत्तेणं ॥ ८७ ॥

અર્થ:—જો [illegible] રાજાને મરણ થતું [illegible] તો પોતાનો [illegible] તો નિર્વિઘ્ન [illegible] ૮૭

अज्ञा विद्यावुधो, पक्षो नाथ तव सुतवं च ।
प्रणत-दिवित-मंदार-पद-गुलाल-विल-मृदमालो ॥ ८४ ॥

अर्थः [illegible]

पवित्र छत्रीपदं, यशः तव-पवन-प्रात-मोगेहि ।
औदित्येण मासे, जातजीव पायसं ॥ ८५ ॥

अर्थः [illegible]

यद् ये च विष पुरुषे, त्रिलिष पूजेव तवसंगवाले ।
सम्यावानुप्रसंगे, अर्थोऽयमेव कृतपु हर्ष ॥ ८६ ॥

अर्थः [illegible]

[illegible]

પણ અસત્યવાદી લોકને વિષે પાખંડી અને ચંડાલ કહેવાય છે. ૧૦૦

અલિયં સઈપિ ભણિયં, વિહણઇ બહુઆઇં સચ્ચવયણાઇં ।
પડિઓ નરયંમિ વસુ, ઇક્કેણ અસચ્ચવયણેણ ॥ ૧૦૧ ॥

અર્થ:—એક વાર પણ બોલેલું જૂઠું ઘણા સત્ય વચનોનો નાશ કરે છે, કેમકે એક અસત્ય વચન વડે વસુ રાજા નરકને વિષે પડ્યો. ૧૦૧

મા કુણસુ ધીર બુદ્ધિં અપ્પં ચ બહું ચ પરધણં ઘિત્તું ।
દંતંતરસોહણયં, કિંચિમિત્તંપિ અવિદિન્નં ॥ ૧૦૨ ॥

અર્થ:—હે ધીર! થોડું કે વધારે પારકું ધન(લેવું કે) દાંત ખોતરવાને માટે એક સળી માત્ર પણ, અદત્ત (આપ્યા વિના) લેવાનો વિચાર ન કર. ૧૦૨

જો પુણ અન્થં અવહરઇ, તસ્સ સો જીવિયંપિ અવહરઇ ।
નં સો અન્થકણં, ઉજ્ઝઇ જીયં ન ઉણ અત્થં ॥ ૧૦૩ ॥

અર્થ:— વળી જે પુરુષ (પારકું) દ્રવ્ય હરણ કરે છે તે તેનું જીવિત પણ હરણ કરે છે. કારણ કે તે પુરુષ ધનને માટે જીવનો ત્યાગ કરે છે, પણ ધનનો ત્યાગ કરતો નથી. ૧૦૩

તો જીવદયા-પરમં, ધમ્મં ગહિઊણ ત્તિન્ન માઉદિન્નં ।
ત્તિન્ન-સમણ-પરિસિદ્ધં, લોગવિરુદ્ધં અધમ્મં ચ ॥ ૧૦૪ ॥

અર્થ:— [illegible] કરીને અદત્ત
[illegible] નિષેધ કરેલ, અને લોકોને વિરુદ્ધ એવા અધર્મને [illegible] ૧૦૪

चोरी पारोजणि वि नारणलिहियउ जइ दुलभा ।
मणुयत्तणेहि दीसा, दारिद्दोवरुवे दो ॥ १०५ ॥

चोरीकवीणिवीण, नारणपुरो जइ दुल्ल जइ ।
दिहि दोसिन्दणिलिये, पुरीवोरान पत्तेन ॥ १०६ ॥

रमणादि वेसवो, सयणवोहि नाहि परिपुन्न ।
निच्च दिवोहि थाम, दोसन्तराले विनलिसा ॥ १०७ ॥

सयणा सिर दोसा, इह थाणाह दुलभा पुरि ।
जाणह जे ह सारं, देहणिमा एत्थसारं ॥ १०८ ॥

અર્થ:—રતિ અને અરતિરૂપ ચંચલ એ છાતીવાલા, સંકલ્પ રૂપ પ્રચંડ ફણાવાલા, વિષયરૂપ બિલમાં વસનારા, મદરૂપ મુખવાલા અને ગર્વથી અનાદરરૂપ રોષવાલા. ૧૦૯

कामभुअंगेण दट्ठा, लज्जा-निम्मोय-दप्प-दाढेण ।
भासंति नरा अवसा, दुस्सह-दुक्खावह-विसेण ॥ ११० ॥

અર્થ:—લજ્જા રૂપ કાંચલીવાલા, અહંકાર રૂપ દાઢવાલા અને દુઃસહ દુઃખકારક વિષવાલા કામરૂપી સર્પથી ડસાએલા માણસો પરવશ થએલા દેખાય છે. ૧૧૦

लहुक्क-नरय-वियणाओ, घोर-संसार-सायरुव्वहणं ।
संगच्छइ न पिच्छइ, तुच्छत्तं कामियसुहस्स ॥ १११ ॥

અર્થ:- ક્ષુદ્ર નરકની વેદનાઓ અને ઘોર સંસાર સાગરનું વહન કરવું તેને પામે છે, પરંતુ કામિત સુખનું તુચ્છપણું જોતો નથી. ૧૧૧

वम्मह-सर-सय-विद्धो, गिद्धो वणिउव्व रायपत्तिए ।
पाउक्खालय मेहे, दुग्गंधे ठणेगसो वसिओ ॥ ११२ ॥

અર્થ:- કામ દેવના સેંકડો બાણોથી વિંધાએલો અને મૂર્છ પામેલો આ જીવ ચરબીની કોઠીમાં પાયખાનાના ખાલની અંદર સાંઠો ને અંદર રહીને ઘણા દુઃખો ત્યાં રહ્યો. ૧૧૨

कामासत्तो न मुणइ, सम्मागम्मंपि वेसियाणुव्व ।
गिद्धो कुदेवदासो, विसय-सुहा-सुरय-रइ-रत्तो ॥ ११३ ॥

અર્થ:- કામ વિષય ભોગમાં વેશ્યાની પેઠે મગ્ન થએ [illegible]

पञ्चविंशति वाक्यानि, वाक्यालापाय मुनय आगुर्वे ।
सप्तविंशतु दोषोक्तान्,-दशैषु त्वं निवारयेः ॥ ११४ ॥

अन्वयः—[ ] [ ] [ ] [

भालुंकीए करुणं, खज्जंतो घोरविअणत्तोवि ।
आराहणं पडिवन्नो, झाणेण अवंतिसुकुमालो ॥ १६० ॥

અર્થઃ—શિયાણણીથી અતિશય ખવાતા, ઘોર વેદના પામતા પણ અવંતિ સુકુમાલ ધ્યાનવડે આરાધના પામ્યા. ૧૬૦

मुग्गिल्लगिरिंमि सुकोसलो वि. सिद्धत्थ-दइयओ भयवं ।
वग्घीए खज्जंतो, पडिवन्नो उत्तमं अट्ठं ॥ १६१ ॥

અર્થઃ—સિદ્ધાર્થ (મોક્ષ) છે પ્યારું જેને એવા ભગવાન સુકોસલ પણ વિચરટ્ટ પર્વતને વિષે વાઘણવડે ખવાતા મોક્ષ પ્રત્યે પામ્યા. ૧૬૧.

गट्ठे पाओवगओ, सुबंधुणा गोमए पलिवियंमि ।
दज्झंतो चाणक्को, पडिवण्णो उत्तमं अट्ठं ॥ १६२ ॥

અર્થઃ—ગોકુલમાં પાદોપગમ અનશન કરનાર ચાણક્ય મંત્રી સુબંધુ મંત્રીએ સળગાવેલાં છાણાંથી બળતા છતાં ઉત્તમ અર્થને (આરાધકપણાને) પામ્યા. ૧૬૨

अवयंविउग सत्तं, तुमंपि ता धीर ! धीरयं कुणसु ।
भावेसु य नेरइयं, संसार-महा-समुद्दस्स ॥ १६३ ॥

અર્થઃ—હે ધીર મુનિ! તું પણ આપણે અવશ્ય વિયોગ પામવું છે અને સંસાર રૂપી મહા સમુદ્રનું નિર્ગુણપણું વિચાર. ૧૬૩

जम्म-जरा-मरण-गओ, अणाइसंसारसागरुत्तारो ।
नीओ मुत्तिदीवं, कट्ठं मरणो परमबंधू ॥ १६४ ॥

અર્થ:-અન્યત્ર, વળી અહીં પણ પ્રથમ પ્રકારે જ, અનાદિ, કૃત્રિમ અને અકૃત્રિમ (કૃત્રિમ અને અકૃત્રિમ) બંને પ્રકારે જિનેશ્વર ભગવંતોની પ્રતિમાઓ અહીં મેં વંદન કરું છું. ૧૫૮

ઉસભાઈ જેવ વદ્ધ, માણાઈણાઈંદ સવ્વતુરિમિ ।
સવ્વ-સવ્વ-કાલ-ટ્ઠાવે, અટ્ઠુત્તરસયસમાવિલિ ॥ ૧૫૯ ॥

અર્થ:- જે પ્રમાણે ઋષભ વગેરે તીર્થંકરોની પ્રતિમાઓ જિનેશ્વર ભગવંતોના આકારે (જિનેશ્વર ભગવંતોની પ્રતિમાઓ જેવી) એકસો આઠ (૧૦૮) સંખ્યામાં સર્વ (ત્રિકાળ) સર્વ (શાશ્વત) સ્થાનોમાં (વિદ્યમાન) છે. ૧૫૯

ઉસભાઈ જેવ વદ્ધ, માણાઈણાઈંદ સવ્વતુરિમિ ।
સવ્વ-સવ્વ-કાલ-ટ્ઠાવે, અટ્ઠુત્તરસયસમાવિલિ ॥ ૧૫૯ ॥

અર્થ:- જે પ્રમાણે ઋષભ વગેરે તીર્થંકરોની પ્રતિમાઓ જિનેશ્વર ભગવંતોના આકારે (જિનેશ્વર ભગવંતોની પ્રતિમાઓ જેવી) એકસો આઠ (૧૦૮) સંખ્યામાં સર્વ (ત્રિકાળ) સર્વ (શાશ્વત) સ્થાનોમાં (વિદ્યમાન) છે. ૧૫૯

ઉસભાઈ જેવ વદ્ધ, માણાઈણાઈંદ સવ્વતુરિમિ ।
સવ્વ-સવ્વ-કાલ-ટ્ઠાવે, અટ્ઠુત્તરસયસમાવિલિ ॥ ૧૫૯ ॥

અર્થ:- જે પ્રમાણે ઋષભ વગેરે તીર્થંકરોની પ્રતિમાઓ જિનેશ્વર ભગવંતોના આકારે (જિનેશ્વર ભગવંતોની પ્રતિમાઓ જેવી) એકસો આઠ (૧૦૮) સંખ્યામાં સર્વ (ત્રિકાળ) સર્વ (શાશ્વત) સ્થાનોમાં (વિદ્યમાન) છે. ૧૫૯

અર્થઃ—ત્યાં (ગુરુના ઉપદેશથી) મણિમય મંદિરને વિષે સુંદર રીતે સ્ફુરાયમાન જિન ગુણ રૂપ અંજન રહિત ઉદ્યોતવાળો વિનયવંત (આરાધક) પંચ નમસ્કારના સ્મરણ સહિત પ્રાણોનો ત્યાગ કરે. ૧૬૮

परिणामविसुद्धीए, सोहम्मे सुरवरो महिड्ढीओ ।
आराहिउण जायइ, भत्तपरिण्णं जहण्णं सो ॥ १६९ ॥

અર્થઃ—તે (શ્રાવક) ભક્ત પરિજ્ઞાને જઘન્યથી આરાધીને પરિણામની વિશુદ્ધિથી સૌધર્મ દેવલોકમાં મહર્દ્ધિક દેવતા થાય છે. ૧૬૯

उक्कोसेण गिहत्थो, अच्चुयकप्पंमि जायइ अमरो ।
निव्वाणमुह पावइ, साहू सव्वट्ठसिद्धिं वा ॥ १७० ॥

અર્થઃ—ઉત્કૃષ્ટપણે ભક્તપરિજ્ઞા આરાધીને ગૃહસ્થ અચ્યુત નામના બારમા દેવલોકમાં દેવતા થાય છે, અને તે સાધુ જોય તો ઉત્કૃષ્ટપણે મોક્ષનું સુખ પામે છે અથવા તો સર્વાર્થસિદ્ધને વિષે જાય છે. ૧૭૦

इय सोऽणगारनिवहो—महव्वयभराणुधारिमोक्खमो ।
भत्तपरिण्णं धन्ना, पडंति भावेंति सेवंति ॥ १७१ ॥

गर्भाधानादि संस्कारं च, गार्हस्थं समधिष्ठास्यतः ।
आचारमेनं शिक्षेत, सामन्तुरुवंशं सदा सेवमानं ॥ १७२ ॥

[illegible]

॥ श्रीवीरचन्द्रसूरिकृतौ सत्य-श्रीरत्ने प्रथमोऽयं प्रकाशः ॥ १ ॥

卐

॥ २ चउसरण-पयन्नो ॥

(चतुःशरण–प्रकीर्णकम्)

सावज्जजोगविरई, उक्कित्तण–गुणवओ अ पडिवत्ती ।
खलियस्स निंदणा वण,–तिगिच्छ गुणधारणा चेव ॥ १ ॥

अर्थः—पाप व्यापारथी निवर्तवा रूप सामायक नामे पहेलुं आवश्यक, चोवीस तीर्थंकरना गुणोनुं उत्कीर्तन करवा रूप चउविशत्थो नामनुं बीजुं आवश्यक, गुणवंत गुरुनी वंदना रूप वंदनक नामनुं त्रीजुं आवश्यक, लागेला अतिचार रूप दोषनी निंदा रूप प्रतिक्रमण नामनुं चोथु आवश्यक, भाव घा एटले आत्माने लागेल भारे दूषण मटाडनार काउस्सग्ग नामनुं पांचमुं आवश्यक, अने गुणने धारण करवा रूप पच्चक्खाण नामनं छट्ठं आवश्यक निश्चे करी कहेवाय छे. १

चारित्तस्स विसोही, थीरइ सामाइएण किल इहयं ।
सावज्जेयर–जोगाण,–वज्जणा–सेवणत्तणओ ॥ २ ॥

अर्थः– आ जिनशासनमां सामायिक वडे निश्चे चारित्रनी विशुद्धि करायछे. ते सावद्य योगनेा त्याग करवाथी अने निरवद्य योगने सेववाथी थाय छे. २

दंसणनाणचरित्ते, चउव्वीसत्थएण विसुद्धयरं ।
अवनमुह–गुण–विगमं,–करेण निज्जरविदाणं ॥ ३ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

અર્થ:—ત્રણ ભુવનના મસ્તકે (સિદ્ધશિલાને વિષે) રહેલા, અને પરમપદ એટલે મોક્ષને પામેલા, અચિંત્ય બળવાલા, મંગળકારી સિદ્ધ પદમાં રહેલા, અને અનંત સુખે કરી પ્રશસ્ત સિદ્ધો મને શરણ હો. ૨૫

मूलुक्खय पडिवक्खा, अमूढलक्खा सजोगिपच्चक्खा ।
साहाविअसमुक्खा, सिद्धा सरणं परमसुक्खा ॥ २६ ॥

અર્થ:—રાગ દ્વેષ રૂપ શત્રુને મૂલમાંથી ઉખેડી નાખનાર, અમૂઢ લક્ષ્યવાળા (સદા ઉપયોગવંત) સયોગી કેવળીઓને પ્રત્યક્ષ જાણતા, સ્વભાવિક સુખનો અનુભવ કરનાર ઉત્કૃષ્ટ મોક્ષવાળા સિદ્ધો (મને) શરણ હો. ૨૬

पडिपीडिअ-पडिणीआ, समग्ग-झाणग्गि-दड्ढ-भव-बीआ ।
जोईसरसरणीआ, सिद्धा सरणं सुमरणीया ॥ २७ ॥

અર્થ:—રાગાદિક શત્રુઓનો તિરસ્કાર કરનાર, સમગ્ર ધ્યાનરૂપ અગ્નિ વડે ભવ બીજ (કર્મો)ને બાળી નાખનાર, યોગીશ્વરોને આશ્રય કરવા યોગ્ય અને સર્વ પ્રાણીઓને સ્મરણ કરવા યોગ્ય સિદ્ધો મને શરણ હો. ૨૭

पाविअसग्गमग्गेदा, दमनीकंदा विमिंदि)नमक्कंदा ।
लद्धुं-कम-रवि-चंदा, सिद्धा सरणं सविअदंदा ॥ २८ ॥

અર્થ:—સ્વર્ગ અને મોક્ષને પમાડનાર, દમનના મૂળ, ભવનો ભેદ કરીને નમસ્કાર કરવા યોગ્ય, કેવલજ્ઞાનના પ્રકાશવડે સૂર્ય અને ચંદ્ર સમાન, સર્વ દ્વંદ્વોનો દૂરથી ત્યાગ કરનારા સિદ્ધ મને શરણ હો. ૨૮

चउदस-दस-नव-पुव्वी, दुवालसिक्कारसंगिणो जे अ ।
जिणकप्पाहालंदि अ, परिहारविसुद्धिसाहू अ ॥ ३३ ॥

અર્થ—ચૌદ પૂર્વી, દસ પૂર્વી અને નવ પૂર્વી, અને વળી જે બાર અંગ ધરનાર અને અગિયાર અંગ ધરનાર, જિનકલ્પી, યથાલંદી તથા પરિહાર વિશુદ્ધિ ચારિત્રવાલા સાધુઓ. ૩૩

खीरासव-महुआसव,-संभिन्नसोअ-कुट्ठबुद्धी अ ।
चारण-वेउव्वि-पयाणु,-सारिणो साहुणो सरणं ॥ ३४ ॥

અર્થ—ક્ષીરાશ્રવ લબ્ધિવાળા, મધ્વાશ્રવ લબ્ધિવાળા, સંભિન્નશ્રોત લબ્ધિવાળા, કોષ્ઠબુદ્ધિવાળા, ચારણ મુનિઓ, વૈક્રિય લબ્ધિવાળા અને પદાનુસારી લબ્ધિવાળા સાધુઓ મને શરણ હો. ૩૪

उज्झिअ-वइर-विरोहा, निच्चमदोहा पसंतमुहसोहा ।
अभिमय-गुण-संदोहा हयमोहा साहुणो सरणं ॥ ३५ ॥

અર્થ—વૈર વિરોધ ત્યજનાર, હંમેશાં અદ્રોહ વૃત્તિવાળા, પ્રશાંત મુખની શોભાવાળા, ગુણનો સમૂહ માન કરનારા અને મોહને હણનારા સાધુઓ (મને) શરણ હો. ૩૫

[illegible]

[illegible]

પવરસુકુલેહિં પત્તં, પત્તેહિવિ નવરિ કેહિવિ ન પત્તં ।
તં કેવલિપન્નત્તં, ધમ્મં સરણં પવન્નોઽહં ॥ ૪૨ ॥

અર્થ:—અતિ ઉત્કૃષ્ટ પુન્યવડે પામેલો, વળી કેટલાક પાત્ર (ભાગ્યવાળા) પુરૂષોએ પણ નહિ પામેલો કેવળી ભગવાને પ્રરૂપેલો તે ધર્મ હું શરણરૂપે અંગીકાર કરૂં છું. ૪૨

પત્તેણ અપત્તેણ ય, પત્તાણિ ય જેણ નરસુરસુહાઇં ।
મુક્ખસુહં પુણ પત્તેણ. નવરિ ધમ્મો સ મે સરણં ॥ ૪૩ ॥

અર્થ:—જે ધર્મ પામી અને પામ્યા વિના પણ જેણે ભાગ્યશા એવા દેવતાના સુખોને મેળવ્યાં, પરંતુ મોક્ષસુખ તો ધર્મ પામેલાઓજ મેળવ્યું તે ધર્મ મારે શરણ હો. ૪૩

નિદ્દલિઅકલ્લુસ-કમ્મો, કય-સુહ જમ્મો ખલી-કય-અહમ્મો।
પમુહ–પરિણામ–રમ્મો, સરણં મે હોઉ જિણધમ્મો ॥ ૪૪ ॥

અર્થ:—મલીન કર્મોનો નાશ કરનાર, જન્મને પવિત્ર કરનાર, અધર્મને દુર કરનાર ક્ષમાદિક પરિણામે સુંદર જિન ધર્મ મને શરણ હો. ૪૪

કાલ્લત્તણવિ ન મયં, જમ્મણ જરા-મરણ વાહિ-સય-સમયં ।
અયરં ચ વહુમયં, જિણમયં ચ સરણં પવન્નોઽહં ॥ ૪૫ ॥

અર્થ:—બહુ કાળથી પણ નાશ નહિ પામેલું જન્મ, જરા, મરણ, વ્યાધિ, સેંકડો આપત્તિઓને સમાવનાર, અજરામર એવા પરમપદને કરનાર જૈન ધર્મ હું શરણરૂપે અંગીકાર કરૂં છું. ૪૫

પત્તવિઅકામમોહં, દિટ્ઠાદિટ્ઠં ન કલ્લિયવિરોહં ।
સિવ–સુહ–ફલય–સમોહં, ધમ્મં સરણં પવન્નોઽહં ॥ ૪૬ ॥

ત્રણે કાળમાં કર્યું હોય તે ત્રણે પ્રકારે (મનં, વચન, ને કાયાએ કરી) અમે અનુમોદીએ છીએ ૫૮

सुहपरिणामो निच्चं, चउसरणगमाइ आयरं जीवो ।
कुसलपयडीउ बंधइ, वद्धाउ सुहाणुबंधाउ ॥ ५९ ॥

અર્થ:—નિરંતર શુભ પરિણામવાળો જીવ ચાર શરણની પ્રાપ્તિ વગેરેને આચરતો પુન્ય પ્રકૃતિઓને બાંધે છે અને (અશુભ) બાંધેલીને શુભ અનુબંધવાળી કરે છે. ૫૯

मंदणुभावा वद्धा, तिव्वाणुभावा उ कुणइ ता चेव ।
असुहाउ निरणुबंधाउ, कुणइ तिव्वाउ मंदाउ ॥ ६० ॥

અર્થ:—વળી તે શુભ પરિણામવાળો જીવ જે (શુભ) પ્રકૃતિઓ મંદ રસવાળી બાંધી હોય તેનેજ તીવ્ર રસવાળી કરે છે, અને અશુભ (મંદ રસવાળી) પ્રકૃતિઓને અનુબંધ રહિત કરે છે, અને તીવ્ર રસવાળીને મંદ રસવાળી કરે છે. ૬૦

ता एयं कायव्वं, बुहेहि निच्चंपि संकिलेसम्मि ।
होइ तिकालं सम्मं, असंकिलेसंमि सुकयफलं ॥ ६१ ॥

અર્થ:—તે માટે પંડિતોએ હમેશાં સંક્લેશમાં (ન આવી જવાય એમ) એમ કરવું, અસંક્લેશપણામાં ત્રણ કાળ આવી રીતે કર્યું તે સફલ કરવું (પુન્યાનુબંધિ પુન્ય બાંધ્યું થાય છે. ૬૧

चउरंगो जिणधम्मो, न कओ चउरंगसरणमवि न कयं ।
चउरंगमवुच्छेओ, न कओ ता दारिओ अम्हो ॥ ६२ ॥

ત્રણે કાળમાં કર્યું હોય તે ત્રણે પ્રકારે (મન, વચન, ને કાયાએ કરી) અમે અનુમોદીએ છીએ ૫૮

सुहपरिणामो निच्चं, चउसरणगमाइ आयरं जीवो ।
कुसलपयडीउ बंधइ, वद्धाउ सुहाणुबंधाउ ॥ ५९ ॥

અર્થ:—નિરંતર શુભ પરિણામવાળો જીવ ચાર શરણની પ્રાપ્તિ વગેરેને આચરતો પુન્ય પ્રકૃતિઓને બાંધે છે અને (અશુભ) બાંધેલીને શુભ અનુબંધવાળી કરે છે. ૫૯

मंदणुभावा वद्धा, तिव्वाणुभावा उ कुणइ ता चेव ।
अणुहाउ निरणुबंधाउ, कुणइ तिव्वाउ मंदाउ ॥ ६० ॥

અર્થ:—વળી તે શુભ પરિણામવાળો જીવ જે (શુભ) પ્રકૃતિઓ મંદ રસવાળી બાંધી હોય તેનેજ તીવ્ર રસવાળી કરે છે, અને અશુભ (મંદ રસવાળી) પ્રકૃતિઓને અનુબંધ રહિત કરે છે, અને તીવ્ર રસવાળીને મંદ રસવાળી કરે છે. ૬૦

ता एवं कायव्वं, वुद्धेहि निच्चंपि संकिलेसम्मि ।
होइ निकाचं कम्मं, असंकिलेसंमि सुकयफलं ॥ ६१ ॥

અર્થ:—તે માટે પંડિતોએ હંમેશાં સંક્લેશમાં (મનાદિ પ્રવર્તાવવું.) એ કરવું, અસંક્લેશમાં પણ કરેલ સારી રીતે કરેલું તે નિકાચિત કર્મ (પુન્યબંધાય પુન્ય બાંધ્યા થાય છે. ૬૧

चउरंगो जिणधम्मो, न कओ चउरंगसारसमंपि न कयं ।
चउरंगसुहुच्छेओ, न कओ हा दारिओ अप्पो ॥ ६२ ॥

॥ ३ महापच्चक्खाण पयन्नो ॥

एस करेमि पणामं, तित्थयराणं अणुत्तरगईणं ।
सव्वेसिं च जिणाणं, सिद्धाणं संजयाणं च ॥ १ ॥

अर्थः—आ हुं उत्कृष्ट गतिवाला तीर्थंकरोने, सर्व जिनोने सिद्धोने अने संयतो (साधुओ) ने नमस्कार करुं छुं. १

सव्वदुक्खप्पहीणाणं, सिद्धाणं अरहओ नमो ।
सद्दहे जिणपन्नत्तं, पच्चक्खामि य पावगं ॥ २ ॥

अर्थः—सर्व दुःख रहित एवा सिद्धोने अने अरिहंतोने नमस्कार थाओ, जिनेश्वर भगवाने भाखेलुं सर्व सद्दहुं छुं, अने पापना योगने पच्चक्खुं छुं. २

जं किंचिवि दुच्चरियं, तमहं निंदामि सच्च(व्व)भावेणं ।
सामाइयं च तिविहं, करेमि सव्वं निरागारं ॥ ३ ॥

अर्थः—जे कंई पण मारुं आचरण मारायी थयुं होय ते हुं आत्मा भावथी निंदुं छुं, अने मन, वचन ने काया ए त्रणे प्रकारे सर्व निरागार (आगार रहित) सामायक हुं करुं छुं. ३

बाहिरब्भितरं उवहिं, सरीरादि समोअणं ।
मणसा वयकाएणं, सव्वं तिविहेण वोसिरे ॥ ४ ॥

अर्थः—बाह्य उपधि (वस्त्रादि), अभ्यंतर उपधि (कषायादि)

અર્થ:—ઉપધી, શરીર અને ચતુર્વિધ આહાર, અને સર્વ દ્રવ્યોને વિષે મમતા તે સર્વને જાણીને ત્યાગ કરૂં છું. ૯

ममत्तं परिजाणामि, निम्ममत्ते उवट्ठिओ ।
आलंबणं च मे आया, अवसेसं च वोसिरे ॥ १० ॥

અર્થ:—નિર્મમપણાને વિષે ઉદ્યમવંત થએલો હું મમતાનો સમસ્ત પ્રકારે ત્યાગ કરૂં છું. એક મારે આત્માનું જ આલંબન છે; બીજું સર્વ વોસિરાવું છું. ૧૦

आया मे जं नाणे, आया मे दंसणे चरित्ते ।
आया पच्चक्खाणे, आया मे संजमे जोगे ॥ ११ ॥

અર્થ:—મારૂં જે જ્ઞાન તે મારો આત્મા છે, આત્મા તેજ મારૂં દર્શન અને ચારિત્ર છે, આત્મા તેજ પચ્ચક્ખાણ છે. આત્મા તેજ મારૂં સંજમ અને તેજ મારો જોગ છે. ૧૧

मूल-गुण-उत्तर-गुणे, जे मे नाराहिआ पमाएणं ।
ते सव्वे निंदामि, पडिक्कमे आगमिस्साणं ॥ १२ ॥

અર્થ:—મૂલ ગુણ અને ઉત્તર ગુણ જે મેં પ્રમાદવડે ન આરાધ્યા હોય તે સર્વની હું નિંદા કરૂં છું અને આગામી કાલને વિષે પ્રતિક્રમું. ૧૨

इक्कोहं नत्थि मे कोइ न चाहमन्नस्स कस्सई ।
एवं अदीणमणसो, अप्पाणमणुसासए ॥ १३ ॥

અર્થ: [illegible] ૧૩

पीअं थणयच्छिरं, सागरसलिलाओ बहुतरं हुज्जा ।
संसारमि अणंते, माईणं भवमज्झागं ॥ ३७ ॥

અર્થઃ—આ અનંત સંસારને વિષે નવી નવી માતાઓનાં દૂધ જીવે પીધાં તે સમુદ્રના પાણીથી પણ વધારે થાય છે. ૩૭

बहुसोवि मए रुण्णं, पुणो पुणो तासु तासु जाईसु ।
नयणोदयंपि जाणसु, बहुअरं सागरजलाओ ॥ ३८ ॥

અર્થઃ—તે તે જાતિઓમાં વારંવાર મેં ઘણું રૂદન કર્યું તે નેત્રના આંસુનું પાણી પણ સમુદ્રના પાણીથી વધારે જાણવું. ૩૮

नत्थि किर सो पएसो, लोए वालग्गकोडिमित्तोवि ।
संसारे संसरंतो, जत्थ न जाओ मओ वावि ॥ ३९ ॥

અર્થઃ—એવો કોઇ પણ વાળના અગ્ર ભાગ જેટલો પ્રદેશ નથી કે જ્યાં સંસારમાં ભમતો જીવ જન્મ્યો નથી અને મર્યો નથી. ૩૯

चुलसीइ किल लोए, जोणीणं पमुहसयसहस्साइं ।
इक्किक्कंमि अ इत्तो, अणंतसुत्तो समुप्पन्नो ॥ ४० ॥

અર્થઃ—લોકને વિષે ખરેખર ચોરાશી લાખ જીવા યોનિઓ છે, તેમાંની એકેક યોનિમાં જીવ અનંતી વાર ઉત્પન્ન થયો છે. ૪૦

बहुमद्दे तिरिअंमि अ, मयाइं बहुयाइं बालमरणाइं ।
तो ताइं संभरंतो, पंडिअमरणं मरीहामि ॥ ४१ ॥

અર્થઃ—ઊર્ધ્વ લોકને વિષે, અધો લોકને વિષે અને તિર્યક્ લોકને વિષે હું ઘણું બાલ મરણ પામ્યો છું, તે તે મરણોને સંભારતો પંડિત મરણે હું મરીશ. ૪૧

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

અર્થઃ—તિર્યંચની ગતિમાં ઉદ્વેગના કરનારા જન્મ-મરણને છે, અથવા અનેક વેદનાઓ છે એ સંભારતો હું પંડિત મરણ મરીશ. ૪૬

उव्वेवणयं जम्मणमरणं, मणुएसु वेअणाओ वा ।
एआइं संभरंतो, पंडियमरणं मरीहामि ॥ ४७ ॥

અર્થઃ—મનુષ્યની ગતિમાં જન્મ અને મરણ છે અથવા વેદનાઓ છે, એ સંભારતો હું પંડિત મરણ મરીશ. ૪૭

उव्वेवणयं जंमणमरणं, चवणं च देवलोगाओ ।
एआइं संभरंतो, पंडियमरणं मरीहामि । ॥ ४८ ॥

અર્થ—દેવલોકમાં જન્મ, મરણ ઉદ્વેગ કરનાર છે અને દેવલોકથી ચવવું થાય છે એ સંભારતો હું પંડિત મરણ મરીશ. ૪૮

इक्कं पंडियमरणं, छिंदइ जाइ-सयाइं बहुआइं ।
तं मरणं मरिअव्वं, जेण मओ सम्मओ होइ ॥ ४९ ॥

અર્થ—એક પંડિત મરણ બહુ સેંકડો જન્મોને (મરણોને) છેદે છે. તે મરણ મરવું જોઈએ કે જે મરણ વડે મરેલો શ્રેષ્ઠ મરણવાલો થાય. ૪૯

कइआ णु तं सुमरणं, पंडिअमरणं जिणेहिं पन्नत्तं ।
मूढो उव्विअमइओ, पाओवगओ मरीहामि ॥ ५० ॥

અર્થઃ—ક્યારે તે શ્રેષ્ઠ મરણ કે જિનેશ્વર ભગવાનોએ કહેલું શ્રેષ્ઠ મરણ-પંડિત મરણ તેને હું મૂઢ એવો અને ખરા પંડિત એવો હું પાદપોપગમન કરીને મરણ મરીશ. ૫૦

વડે જેમ લવણ સમુદ્ર તૃપ્ત થતો નથી, તેમ આ જીવ કામ ભોગો વડે તૃપ્ત થઈ શકતો નથી. ૫૫

तणकट्ठेण व अग्गी, लवणजलो वा नईसहस्सेहिं ।
न इमो जीवो सक्को, तिप्पेउं अत्थसारेणं ॥ ५६ ॥

અર્થ—તૃણ અને કાષ્ટ વડે જેમ અગ્નિ, અથવા હજારો નદીઓ વડે જેમ લવણ સમુદ્ર તૃપ્ત થતો નથી, તેમ આ જીવ દ્રવ્ય વડે તૃપ્ત થતો નથી. ૫૬

तणकट्ठेण व अग्गी, लवणजलो वा नईसहस्सेहिं ।
न इमो जीवो सक्को, तिप्पेउं गंधमल्लेहिं ॥ ५७ ॥

અર્થ—તૃણ અને કાષ્ટ વડે જેમ અગ્નિ, અથવા હજારો નદીઓ વડે જેમ લવણ સમુદ્ર તૃપ્ત થતો નથી, તેમ આ જીવ ગંધમાલ્યોના ભોગવડે તૃપ્ત થતો નથી. ૫૭

तणकट्ठेण व अग्गी, लवणजलो वा नईसहस्सेहिं ।
न इमो जीवो सक्को, तिप्पेउं भोअणविहीए ॥ ५८ ॥

અર્થ:—તૃણ અને કાષ્ટવડે જેમ અગ્નિ, અથવા હજારો નદીઓવડે જેમ લવણસમુદ્ર તૃપ્ત થતો નથી, તેમ આ જીવ ભોજનવિધિવડે તૃપ્ત થતો નથી. ૫૮

वत्थामूढसमाणो दुप्पारो व पारओ अपरिमिज्जो ।
न इमो जीवो सक्को, तिप्पेउं गंधमल्लेहिं ॥ ५९ ॥

અર્થ:—વસ્ત્ર [illegible] જેમ અને દુઃખે પાર પામીએ એવો [illegible] જીવ તૃપ્ત થઈ શકતો નથી. ૫૯

અર્થઃ—દૂધ, દહીં, અને ખાંડના રસ સમાન સ્વાદિષ્ટ મોટા સમુદ્રોને વિષે ઘણીવાર હું ઉત્પન્ન થયો. તોપણ શીતળ જળવડે મારી તૃષ્ણા ન છીપી. ૬૪

तिविहेण य सुहमउलं, तम्हा काम-रइ-विसय-सुक्खाणं।
बहुसो सुहमणुभूअं, न य सुहतण्हा परिछिण्णा ॥६५॥

અર્થઃ—મન, વચન, ને કાય એ ત્રણ પ્રકારે કામ ભોગના વિષય સુખોના અતુલ સુખને મેં ઘણીવાર અનુભવ્યાં તો પણ સુખની તૃષ્ણા શમી નહિ. ૬૫

जा काइ पत्थणाओ, कया मए राग-दोस-वसएण।
पडिवंधेण बहुविहं, तं निंदे तं च गरिहामि ॥६६॥

અર્થઃ—જે કોઈ પ્રાર્થના મેં રાગ દ્વેષને વશ થઈ પ્રતિબંધે કરી ઘણા પ્રકારે કરી હોય તે હું નિંદું છું અને ગુરુની સાક્ષીએ ગરહું છું. ૬૬

हंतूण मोहजालं, छित्तूण य अट्ठकम्मसंकलिअं।
जंमणमरणरहट्टं, भित्तूण भवाउ मुच्चिहिसि ॥६७॥

અર્થઃ—મોહજાલને હણીને, આઠ કર્મની સાંકલને છેદીને અને જન્મ મરણરૂપી અરહટ્ટને ભાંગીને તું સંસારથી મુકાઈશ. ૬૭

पंच य महव्वयाइं, तिविहं तिविहेण चारुहेउणं।
मण-वयण-काय-गुत्तो, मरणं मरणं परिछिज्जा ॥६८॥

અર્થઃ—પાંચ મહાવ્રતને ત્રિવિધ ત્રિવિધ આદરીને મન વચન અને કાય ગુપ્તિએ કરીને પંડિત મરણને આદરે. ૬૮

અર્થઃ—તેજો લેશ્યા, પદ્મ લેશ્યા અને શુકલ લેશ્યા તથા ધર્મ ધ્યાન ને શુકલ ધ્યાનને આદરતો અને તે સહિત પંચ મહા વ્રતનું રક્ષણ કરું. ૭૩

मणसा मणसच्चविऊ, वायासच्चेण करणसच्चेण ।
तिविहेण वि सच्चविऊ, रक्खामि महव्वए पंच ॥ ७४ ॥

અર્થઃ—મનવડે મનને સત્યપણે, વચન સત્યપણે ને કર્તવ્ય સત્યપણે એ ત્રણ પ્રકારે સત્યપણે પ્રવર્તતો તથા જાણતો પંચ મહાવ્રતનું રક્ષણ કરું. ૭૪

सत्त-भय-विप्पमुक्को, चत्तारि निरुंभिऊण य कसाए ।
अट्ट-मय-ट्ठाण-जहूढो, रक्खामि महव्वए पंच ॥ ७५

અર્થઃ—સાત ભયથી રહિત ચાર કષાયને રોકીને, આઠ મદના સ્થાનક રહિત થએલો હું પંચ મહાવ્રતનું રક્ષણ કરું છું. ૭૫

गुत्तीओ समिई भावणाओ, नाणं च दंसणं चेव ।
उवसंपत्तो जुत्तो, रक्खामि महव्वए पंच ॥ ७६

અર્થઃ—ત્રણ ગુપ્તિ, પાંચ સમિતી, પચ્ચીશ ભાવનાઓ, જ્ઞા અને દર્શનનો આદરતો અને તે સહિત હું પંચ મહાવ્રત રક્ષણ કરું છું. ૭૬

एवं तिदंडविरओ, तिकरणसुद्धो तिसल्लनिस्सल्लो ।
तिविहेण अप्पमत्तो, रक्खामि महव्वए पंच ॥ ७७

અર્થઃ—એ પ્રકારે ત્રણ દંડથી વિરક્ત, ત્રિકરણ શુદ્ધ, ત્રણ શલ્યથી રહિત અને ત્રિવિધે અપ્રમત્ત એવો હું પંચ મહાવ્રત રક્ષણ કરું છું. ૭૭

इक्कं पंडियमरणं, पडिवज्जिअ सुपुरिसो असंभंतो ।
खिप्पं सो मरणाणं काही अंतं अणंताणं ॥ ९१ ॥

અર્થઃ—એક પંડિત મરણને આદરીને તે અસંભ્રાંત સુપુરૂષ જલદીથી અનંત મરણોનો અંત કરશે. ૯૧

किं तं पंडियमरणं, काणि व आलंबणाणि भणिआणि ।
एयाइं नाऊणं, किं आयरिआ पसंसंति ॥ ९२ ॥

અર્થઃ—તે કેવું પંડિત મરણ અને તેનાં કેવાં આલંબન કહ્યાં છે એ બધાં જાણીને આચાર્યો કોની પ્રશંસા કરે. ૯૨

अणसण-पाओवगमं, आलंबण-झाण-भावणाओ अ ।
एआइं नाऊणं, पंडियमरणं पसंसंति ॥ ९३ ॥

અર્થઃ—પાદોપગમ અનશન, ધ્યાન અને ભાવનાઓ તે આલંબન છે, એટલાં વાનાં જાણીને (આચાર્યો) પંડિત મરણને પ્રશંસે છે. ૯૩

इंदिय-मूढ-साउलओ, घोर-परीसह-पराइ-अपरज्जो ।
अकय-परिकम्म-कीवो, मुज्जइ आराहणाकाले ॥ ९४ ॥

અર્થઃ—ઈંદ્રિયની મૂઢ શાતામાં આકુલ, વિષમ પરિસહને સહેવાને પરવશ થઈ ગએલો અને સંભ્રમ કરેલું નથી પાળ્યું એવો ક્રિયમ (કાયર) આકુલ આરાધનાના વખતે મુંઝાય છે. ૯૪

लज्जा य गारवेण य, बहुस्सुममएण वा वि दुच्चरिअं ।
जे न कहंति गुरूणं, न हु ते आराहगा हुंति ॥ ९५ ॥

पुरुष पुरातनही, नगर दानांत पात्र निर्णय ।
दिव्यनुनिके जिन, सदा आराधना सेवा ॥ ९६ ॥

अर्थ :- पुरुष जिन नगर हो, नगरों में दानों, दानियों
में पात्र जिन हो, जिन की आराधना सेवा ॥ ९६ ॥

अ हि कारणे सत्यत्वो, संसारो न हि अ दासना मूली ।
कारण एह गणतां, तीन विधुरो सत्यमान ॥ ९७ ॥

अर्थ :- इस कारण से, संसार में दासता मूल है ।
इसके कारण को गिनते हुए तीन विधुर सत्यमान ॥ ९७ ॥

जिन-पूजन-अनुमता से, होत कर्म-बंध-सदीता ।
पर उसके पुनरावृत्ते, अनुमतनी पता देत ॥ ९८ ॥

अर्थ :- जिन पूजन की अनुमोदना से कर्म-बंधन शिथिल होते हैं ।
पर उसके पुनरावर्तन में अनुमोदना पता देती ॥ ९८ ॥

अर्थ देत पदमें, जिन-पूजन-पोषकने अनुमोदे ।
मूर्ति जिनेश्वरनी, कारित मुक्त-पोषक-विनोद ॥ ९९ ॥

इक्कं पंडियमरणं, पडिवज्जिअ सुपुरिसो असंभंतो ।
खिप्पं सो मरणाणं काही अंतं अणंताणं ॥ ९१ ॥

અર્થઃ—એક પંડિત મરણને આદરીને તે અસંભ્રાંત સુપુરૂષ જલદીથી અનંત મરણોનો અંત કરશે. ૯૧

किं तं पंडियमरणं, काणि व आलंबणाणि भणिआणि ।
एयाइं नाऊणं, किं आयरिआ पसंसंति ॥ ९२ ॥

અર્થઃ—તે કેવું પંડિત મરણ અને તેનાં કેવાં આલંબન કહ્યાં છે એ બધાં જાણીને આચાર્યો કોની પ્રશંસા કરે. ૯૨

अणसण-पाओवगमं, आलंबण-झाण-भावणाओ अ ।
एआइं नाऊणं, पंडियमरणं पसंसंति ॥ ९३ ॥

અર્થઃ—પાદપોપગમ અનશન, ધ્યાન અને ભાવનાઓ તે આલંબન છે, એટલાં બધાં જાણીને (આચાર્યો) પંડિત મરણને પ્રશંસે છે. ૯૩

इंदिय-मुह-साउलओ, घोर-परीसह-पराइ-भयरज्जो ।
अकय-पडिकम्म-कीवो, मुज्जइ आराहणाकाले ॥ ९४ ॥

અર્થઃ—ઈંદ્રિયની મુખ સાતામાં આકુલ, વિષમ પરિષહને કરીને પરાભવ પામેલો અને ભયથી ભય પામેલો, કરી નહીં પાપનું જેણે (૬૪૦૨) આલોયણ આદિકનું, તેમને મુંઝાય છે. ૯૪

छज्जा य मारवेज्ज य, बहुप्पमत्तस्स वा वि दुप्परिणं ।
जे न करेंति सुत्तं, न हु ते आराहगा होंति ॥ ९५ ॥

[illegible]

કોઈ મુનિ જ્યારે પ્રમાદી થાય ત્યારે ઇંદ્રિયો રૂપી-ચોરો (તેના) તપ સંયમનો નાશ કરે છે. ૯૯

જિણ-વયણ-મણુગય-મઈ જ વેલં હોઇ સંવરપવિટ્ઠો ।
અગ્ગીવ વાઉસહિઓ, સમૂલડાલં ડહઇ કંમં ॥ ૧૦૦ ॥

અર્થઃ—જિન વચનને અનુસરતી મતિ વાળો પુરૂષ જે વેલા સંવરમાં પેઠેલો હોય તે વેળા વાયરા સહિત અગ્નિની પેઠે મૂલ અને ડાલાં સહિત કર્મને બાળી મૂકે છે. ૧૦૦

જહ ડહઇ વાઉસહિઓ, અગ્ગી રુક્ખે વિ હરિઅવણસંડે ।
તહ પુરિસકારસહિઓ, નાણં કમ્મં ખયં નેઇ ॥ ૧૦૧ ॥

અર્થઃ—જેમ વાયુ સહિત અગ્નિ લીલાં વનખંડનાં વૃક્ષોને પણ બાળે છે, તેમ પુરૂષાકાર (ઉદ્યમ) સહિત જ્ઞાન જ્ઞાનવડે કર્મનો ક્ષય કરે છે. ૧૦૧

જં અન્નાણી કંમં, ખવેઇ બહુયાઇ વાસકોડીહિં ।
તં નાણી તિહિં ગુત્તો, ખવેઇ ઊસાસમિત્તેણં ॥ ૧૦૨ ॥

અર્થઃ—અજ્ઞાની ઘણા ક્રોડો વર્ષો કરીને જે કર્મ ખપાવે છે તે કર્મને ત્રણ ગુપ્તિએ ગુપ્ત છતો જ્ઞાની પુરૂષ એક શ્વાસોશ્વાસ માત્રમાં ખપાવે છે. ૧૦૨

ન હુ મરણંમિ ઉવગ્ગે, સક્કો બારસવિહો
સક્કો અણુચિંતેઉં, ધણિયં પિ સમત્થચિત્તેણ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

કોઇ મુનિ જ્યારે પ્રમાદી થાય ત્યારે બેઇન્દ્રિયો ઇયળી-ચોરસા (તેના) તપ સંયમનો નાશ કરે છે. ૯૯

जिण-वयण-मणुगय-मई, जं वेलं होइ संवरपविट्ठो ।
अग्गीव वाउसहिओ, समूलडालं डहइ कंमं ॥ १००॥

અર્થ:—જિન વચનને અનુસરતી મતિ વાળો પુરૂષ જે વેલા સંવરમાં પેઠેલો હોય તે વેળા વાયરા સહિત અગ્નિની પેઠે મૂલ અને ડાળાં સહિત કર્મને બાળી મૂકે છે. ૧૦૦

जह डहइ वाउसहिओ, अग्गी रुक्खे वि हरिअवणसंडे ।
तह पुरिसक्कारसहिओ, नाणी कम्मं खयं नेइ ॥ १०१ ॥

અર્થ:—જેમ વાયુ સહિત અગ્નિ લીલા વનખંડનાં વૃક્ષોને પણ બાળે છે, તેમ પુરૂષાકાર (ઉદ્યમ) સહિત જ્ઞાનરૂપ જ્ઞાનવડે કર્મનો ક્ષય કરે છે. ૧૦૧

जं अन्नाणी कंमं, खवेइ बहुयाइं वासकोडीहिं ।
तं नाणी तिहिं गुत्तो, खवेइ ऊसासमित्तेणं ॥ १०२ ॥

અર્થ:—અજ્ઞાની પણ ક્રોડો વર્ષો કરીને જે કર્મ બાળી છે તે કર્મને પણ ત્રણેયે ગુપ્ત એવો જ્ઞાની પુરૂષ એક શ્વાસોશ્વાસ માત્રમાં બાળે છે. ૧૦૨

न हु मरणंमि उवग्गे, सक्को बारसविहो सुयक्खंधो ।
सक्केइ अणुचिंतेउं, धणियं पि समत्थचित्तेणं ॥ १०३ ॥

અર્થ:—ખરેખર મરણ પાસે આવે છતે બારપ્રકારનો શ્રુતસ્કંધ (દ્વાદશાંગી) અત્યંત પણ સમર્થ ચિત્તવાળા પણ પુરૂષથી ચિંતવવા શક્ય નથી. ૧૦૩

ઇન્દ્રિયોને સહિત કરી, સંયમે કુશલ સોભાગ્યવાન્ ।
તે સાધુ દેવ તણું, દેવન વિશ્વાસનું ઠેકાણું ॥ ૧૦૬૪ ॥

અર્થ, જે સાધુ ઇન્દ્રિયોને વશ કરે છે અને સંયમમાં કુશળ છે, તે સાધુ દેવોનો વિશ્વાસ કરવાનું ઠેકાણું છે, દેવો તેમના [illegible]

ઇન્દ્રિયોને સહિત કરી, સંયમે કુશલ સોભાગ્યવાન્ ।
તે સાધુ દેવોનાયે વિશ્વાસ આલંબનરૂપ ॥ ૧૦૬૫ ॥

અર્થ:- ઇન્દ્રિયોને વશ કરવામાં જે સાધુ ખૂબ જાણકાર છે અને જે સંયમમાં કુશળ છે, તે સાધુ દેવોનો પણ વિશ્વાસ કરવાનું સ્થાન છે, [illegible]

ઇન્દ્રિયોને સહિત કરી, સંયમે કુશલ સોભાગ્યવાન્ ।
અહા એવો ત્રિલોકમાં, કો સાધુને નમન ઘટે નહિ ॥ ૧૦૬૬ ॥

અર્થ:- ઇન્દ્રિયોને વશ કરવામાં જે સાધુ ખૂબ જાણકાર છે અને જે સંયમમાં કુશળ છે, તે સાધુ ત્રણે લોકમાં કોને નમસ્કાર કરવા યોગ્ય નથી? [illegible]

જેણે ઇન્દ્રિયોને વશ કરી, જે છે સંયમયોગે કુશલ ।
દુષ્કર કરે તપોયોગ, સકલાર્થ સાધે સાધુ ॥ ૧૦૬૭ ॥

અર્થ:- જે સાધુએ ઇન્દ્રિયોને વશ કરી છે અને જે સંયમમાં કુશળ છે, જે દુષ્કર તપ કરે છે, તે સાધુ સકલ પ્રયોજન સાધે છે. [illegible]

ધન્ય તે સિદ્ધાત્મા, સાધ્યોગ સમાધિને જેણે ।
ધન્ય ધન્ય તે મુનીશ્વર, જેણે સિદ્ધાત્મા સાધ્યા ॥ ૧૦૬૮ ॥

અર્થ:—જિનેશ્વર ભગવાને પ્રકાશેલો આ ધર્મ હું સમ્યક્ પ્રકારે નિષેધે રહ્યો છું; (કારણ કે) તે ત્રસ અને સ્થાવર પ્રાણીને હિતકારક છે અને મોક્ષ નગરનો રસ્તો છે. ૧૦૮

સમણો મિત્તિ અ પઢમં, બીયં સવ્વત્થ સંજઓ મિત્તિ ॥
સવ્વં ચ વોસિરામિ અ, જિણેહિં જ જં ચ પડિકુટ્ઠં ॥ ૧૦૯॥

અર્થ:—હું શ્રમણ છું એ પહેલું, સર્વ અર્થનો સંયમી છું એ બીજું અને જિનેશ્વર ભગવાને જે જે નિષેધેલું છે તે તે સર્વ હું વોસિરાવું છું. ૧૦૯

ઉવહી સરીરગ ચેવ, આહારં ચ ચઉવ્વિહં ।
મણસા-વય કાયગ, વોસિરામિ ત્તિ ભાવઓ ॥ ૧૧૦॥

અર્થ—ઉપધિ, શરીર અને ચતુર્વિધ આહારને મન વચન અને કાયાએ હું ભાવથી વોસિરાવું છું. ૧૧૦

મણસા અવિસણિજ્જં, સવ્વં ભાવાઇ અમાસણિજ્જં ચ ।
કાયગ અકરણિજ્જં, સવ્વં તિવિહેણ વોસિરે ॥ ૧૧૧॥

અર્થ—મન વડે જે વિચારવા યોગ્ય નથી, ભાષાવડે જે સર્વ કરવા યોગ્ય નથી, અને કાયાવડે કરવા યોગ્ય નથી તે સર્વ હું ત્રિવિધે વોસિરાવું છું. ૧૧૧

અપ્પાણંપિ વોસરામિ, ઉવહિ-સરીર-કાયં ઉવમસો ।
અપ્પડિબદ્ધ-પગ-વિહો, સંજઓ મુત્તી વિરઓ અ ॥૧૧૨॥

અર્થ—આત્માને પણ હું વોસિરાવું છું, ઉપધિ શરીર કાયા ઉપમા સહિત, નિષ્પ્રતિબદ્ધ પ્રકારે અને સંયમ સહિત મુક્તિ વિરતિ સહિત. ૧૧૨

एष परमेश्वरार्थे, आहार-त्याग-मात्रतो मोक्षः ।
अन्यथा दीक्षितोऽपि, भ्रमति भवः सर्वतः ॥ ५१ ॥

एषणीयं निर्दोषं, दानसमाचरन् वा कर्म कायेन ।
नो परमात्मानमृते, इतरत् किञ्चिदपि भजते ॥ ५२ ॥

स्व दर्शनदीक्षायां, शिक्षा साधु मुखे च वन्दने च ।
नैति मनोऽपि यदि, मानसं कैवलमपि किम् ॥ ५३ ॥

मानेन दत्तं दानं, मानेन दत्तः देवता ।
मानेन क्रियाकाण्डं, कैवलमपि किम् मानम् ॥ ५४ ॥

क्रियाश्च कुरुते दानं, नैव्या च दत्ते देवता ।
नैव च ते क्रियाकाण्डं, कैवलमपि किम् मानम् ॥ ५५ ॥

आयरिया मंगलं मज्झ, आयरिआ मज्झ देवया ।
आयरिए कित्तइत्ताणं, वोसिरामित्ति पावगं ॥ ११८॥

અર્થ:—આચાર્ય મને મંગલ છે, આચાર્ય મારા દેવ છે, આચાર્યની સ્તુતિ કરીને હું પાપ વોસિરાવું છું. ૧૧૮

उवज्झाया मंगलं मज्झ, उवज्झाया मज्झ देवया ।
उवज्झाए कित्तइत्ताणं, वोसिरामित्ति पावगं ॥ ११९॥

અર્થ:—ઉપાધ્યાય મને મંગલ છે અને ઉપાધ્યાય મારા દેવ છે; ઉપાધ્યાયની સ્તુતિ કરીને હું પાપ વોસિરાવું છું. ૧૧૯

साहू अ मंगलं मज्झ, साहू अ मज्झ देवया ।
साहू य कित्तइत्ताणं, वोसिरामित्ति पावगं ॥ १२०॥

અર્થ:—સાધુ મારે મંગલિક છે, સાધુ મારા દેવ છે, સાધુ મહારાજની સ્તુતિ કરીને હું પાપને વોસિરાવું છું. ૧૨૦

सिद्धे उवसंपन्नो, अरहंते केवलित्ति भावेण ।
इत्तो एगयरेण वि पएण आराहए दोहं ॥ १२१ ॥

અર્થ:—સિદ્ધોનું, અરિહંતોનું, અને કેવલીનું આમ એ આદરો સ્થાને આવેલ કોઈ પણ અક્ષર કે પદને પકડીને આરાધક આત્મા છે. ૧૨૧

सम्मद्दंसणमूलो पुण समणो सिवपहं किंपि चिंतिज्जा ।
आवेदणाइ खाइ, काऊण सुही हुई सहइं ॥ १२२ ॥

અર્થ:—વળી, જો વિશ્વમાં વિદ્યમાન એવો કોઈ સાધુ સમ્યક્ત્વને ધારણ કરીને, અને ધારણ કરવામાં જે કોઈ દૂષણો લાગ્યા હોય તેની આલોચના કરીને, ૧૨૨

કેવલજ્ઞાનમાં સમાવેશ થાય છે. ૧૪૨૯

ચક્ષુદર્શનમાં સમાવેશ થાય છે. ૧૪૩૦

અચક્ષુદર્શનમાં સમાવેશ થાય છે. ૧૪૩૧

અવધિદર્શનમાં સમાવેશ થાય છે. ૧૪૩૨

કેવલદર્શનમાં સમાવેશ થાય છે. ૧૪૩૩

અને મહા પુરુષોએ સેવેલું એ રીતનું જિનભાષિત જાણીને અપ્રતિબદ્ધ મરણ અંગીકાર કરે. ૧૨૭

जह पच्छिमंमि काले, पच्छिम-तित्थयर-दिसिअ-मुआरं।
पच्छा निच्छयपत्थं, उवेमि अब्भुज्जुअं मरणं ॥ १२८ ॥

અર્થ:—જેમ છેલ્લા કાળે છેલ્લા તીર્થંકર ભગવાને ઉદાર ઉપદેશ આપ્યો એમ હું નિશ્ચય માર્ગવાળું અપ્રતિબદ્ધ મરણ અંગીકાર કરું છું. ૧૨૮

बत्तीस-मंडियाइं, कडजोगी जोग-संगह-बलेणं।
उज्जमिऊण य बारस,-विहेण तवणेहपाणेणं ॥ १२९ ॥

અર્થ:—બત્રીસ બોલ યોગ સંગ્રહના બલ વડે સંજમ વ્યાપાર કરવા કરી અને બાર બોલે તપરૂપ સ્નેહપાને કરી. ૧૨૯

संसार-रंग-मज्झे, धिइ-बल-ववसाय-बद्ध-कच्छाओ।
हंतूण मोहमल्लं, हराहि आराहणा-पडागं ॥ १३० ॥

અર્થ:—સંસારરૂપી રંગ ભૂમિકામાં ધીરજબળ અને દૃઢપરાક્રમ સન્નાહ (બખ્તર) પહેરી સજ્જ થયેલો હું મોહ કરી મલને હણીને આરાધના કરી જય પતાકા હરણ કરું. ૧૩૦

पंचाणगं च कम्म, खवेइ अन्नं नवं तु न निआइ।
कम्मक्खयट्ठिइट्ठि ठिइइ संसारमाल्हो ॥ १३१ ॥

અર્થ:—[illegible] ૧૩૧

આત્મસ્વરૂપમાં, રમણ કરવા સુનિશ્ચિતે થાય ।
જીવને સિદ્ધિ મળે, સકલ સમૃદ્ધિ વિલાસે ॥ ૧૩૨ ॥

સમજીને-જાણીને-ઓળખીને જીવને જડ-પુદ્ગલ આદિ પરભાવ કરતાં ભેદ જ્ઞાન થાય, આત્મા અને જડ-પુદ્ગલાદિ ભિન્ન-ભિન્ન છે. ૧૩૨

જીવ-પુદ્ગલ-અન્યત્વે, સમ્યગ્-વિવેકિત ભાવ-ભેદે ।
જીવને જે સિદ્ધિ કેરા, દાસત્વપણું પ્રતિભાસે ॥ ૧૩૩ ॥

આમજીવ-જડ પુદ્ગલાદિ ભેદ જુદાપણું જીવને, આત્મા અને જડ-પુદ્ગલાદિ ભિન્ન-ભિન્ન છે એવું ભેદજ્ઞાન થવાથી સ્વભાવ, ભિન્ન. ૧૩૩

ઘોર સદાભાવાર્થે, જીવ જ્યાં હોય સ્વસ્વરૂપે ।
પુણ્યપાપપુદ્ગલનો, ત્રિ-વિધિ-કર્મ-બન્ધ-વિનાશે ॥ ૧૩૪ ॥

અર્થ : જે જીવ ત્રણ જાતના જડ પુદ્ગલના કર્મ બન્ધનો નાશ કરવા સદા સ્વભાવમાં રહે છે. ૧૩૪

સ્વભાવે રમણતા, ત્રિવિધ સાધે બંધ છેદાયે ।
જીવ સ્વાભાવિક, સ્વયંજ્ઞ આત્મારામ ॥ ૧૩૫ ॥

આત્મા સ્વભાવમાં રમણતા કરે ત્રિવિધ બન્ધ છેદાય છે જીવ સ્વાભાવિક સ્વયંજ્ઞ આત્મારામ થાય છે. ૧૩૫

આત્મા કર્મ ન બન્ધાતા, જીવને ત્રિવિધ કર્મો ન સતાવે ।
જ્યાં સ્વભાવિક સ્થિરતા રહે, સ્વસ્વભાવે જીવન્મુક્ત ॥ ૧૩૬ ॥

અર્થ:—હે આત્મા! જો તું અપાર સંસાર રૂપી મહોદધિ (મહાસાગર) તરવાને ઇચ્છા રાખતો હોય તો હું ધારણ કરું અથવા શીઘ્ર મરણ પામુ એવું નિશ્ચે વિચારીશ નહિ. ૧૩૬

जइ इच्छसि नित्थरिउं, सव्वेसिं चेव पावकम्माणं ।
जिण-वयण-नाण-दंसण,-चरित्त-भावुज्जुओ जग्ग॥१३७॥

અર્થ:—જો સર્વ પાપકર્મોને બરોબર નિસ્તરવાની ઇચ્છા છે, તો જિન વચન, જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને ભાવને વિષે ઉદ્યમવંત થવાને જાગૃત થા. ૧૩૭

दंसण-नाण-चरित्तं, तवे अ आराहणा चउक्खंधा ।
सा चेव होइ तिविहा, उक्कोसा मज्झिम जहन्ना ॥ १३८ ॥

અર્થ:—દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર, તપ એમ આરાધના ચાર ભેદે થાય. વળી તે આરાધના ૧ ઉત્કૃષ્ટ, ૨ મધ્યમ, ૩ જઘન્ય એમ ત્રણ ભેદે થાય. ૧૩૮

आराहेऊण विऊ, उक्कोसाराहणं चउक्खंधं ।
कम्मरयविप्पमुक्को, तेणेव भवेण सिज्झिज्जा ॥ १३९ ॥

અર્થ:—પંડિત પુરુષ ચાર ભેદ વાળી ઉત્કૃષ્ટ આરાધનાને આરાધીને કર્મ રજ રહિત થઇને તેજ ભવે મોક્ષે જાય. ૧૩૯

आराहेऊण विऊ जहन्नमाराहणं चउक्खंधं ।
सत्तट्ठ-भव-गहणे, परिणामेऊण सिज्झिज्जा ॥ १४० ॥

અર્થ:—પંડિત પુરુષ ચાર ભેદ વાળી જઘન્ય આરાધનાને આરાધીને સાત કે આઠ ભવ કરીને મોક્ષે જાય. ૧૪૦

मम्मे मे सव्वभूएसु, वेरं मज्झ न केणइ ।
खामेमि सव्वजीवे, खमामि अहं सव्वजीवाणं ॥ १४१ ॥

अर्थः—मारे सर्व प्राणीओ विषे समभाव छे, कोई प्राणी साथे मारे वैर नथी, हुं सर्व प्राणीओ प्रत्ये क्षमा धारण करुं छुं, अने सर्व प्राणीओ मारा प्रत्ये क्षमा धारण करो. १४१

एएं पञ्चनमुक्कारो, सव्वपावप्पणासणो ।
मंगलाणं च सव्वेसिं, पढमं हवइ मंगलं ॥ १४२ ॥

अर्थः—पूर्वोक्त आ पांच नमस्कार सर्व पापनो नाश करनारो अने सर्व मंगलोमां प्रथम मंगल छे. १४२

॥ इति पञ्चनमस्कारमहात्म्यं समाप्तं ॥

॥ ४ आउर पच्चक्खाण पयन्नो ॥

देसिकदेसविरओ, सम्मदिट्ठी मरिज्ज जो जीवो ।
तं होइ बालपंडिय,-मरणं जिणसासणे भणियं ॥ १ ॥

અર્થ:—છ કાયની હિંસાનો દેશ જે ત્રસની હિંસા, તેનો એક દેશ જે મારવાની બુદ્ધિએ નિરપરાધી જીવની નિરપેક્ષપણે હિંસા, તેથી તથા જૂઠું બોલવાદિકથી નિવૃત્તિ પામેલો જે સમકિત. દૃષ્ટિ જીવ મરે તે જિનશાસનને વિષે (બાલ મરણમાંનું) બાલ પંડિત મરણ કહેલું છે. ૧

पंच य अणुव्वयाइं, सत्त उ सिक्खा उ देसजइधम्मो ।
सव्वेण व देसेण व, तेण जुओ होइ देसजई ॥ २ ॥

અર્થ:—જિન શાસનમાં સર્વ વિરતિ અને દેશવિરતિ એ બે પ્રકારનો યતિધર્મ છે, તેમાં દેશવિરતિને પાંચ આણુવ્રતો અને સાત શિક્ષાવ્રતો મળી બારવ્રતો બાર વ્રત કહ્યાં છે. તે સર્વ વ્રતોમાં આવતા એક બે આદિ વ્રતરૂપ નિયમ હોય, કારણ જીવ દેશવિરતિ જેવા છે. ૨

पाणिवहमुसावाए, अदत्त परदार-निय्यमणेहिं च ।
अपरिमिइच्छाओ वि य, अणुव्वयाइं विरमणाइं ॥ ३ ॥

અર્થ:—[illegible] આદરવો, અને
[illegible] નિયમ કરવો, તેમજ [illegible] પરિમાણ કરવાનો
નિયમ કરવો એ પાંચ અણુવ્રતને વિષે વિરતિ થાય છે. ૩

ते च हिमावेरण्णे, अनाधदंडाउ ते च वेरमणं ।
हेमावलीनिये पि य, मूलच्चयां भवे तासं ॥ ४ ॥

[illegible]

भोगाणं परिसंखा, सामाय-अतिहि संविभागो य ।
पोसहविही उ तासो, सदसो सिक्खाओ पुणाओ ॥ ५ ॥

[illegible]

मणुकारे सावो, अंगिकाए य नीविआसाए ।
नाणं च अणुचरो, पंचमअंतेउरमणिच्चा ॥ ६ ॥

[illegible]

अतेउरं विरमणे, सावो चेवाहिएं तेसां ।
वर दाउं देवीओ, ते पुर्व पावाहिएं [illegible]

[illegible]

जो भत्तपरिन्नाए, उवक्कमो वित्थरेण निद्दिट्ठो ।
सो चेव बालपंडिय,-मरणे नेओ जहाजुग्गं ॥ ८ ॥

અર્થ:—જે વિધિ ભક્તપરિજ્ઞાને વિષે વિસ્તારથી બતાવેલો છે તે જ્ઞાની બાલપંડિત મરણને વિષે યથાયોગ્ય જાણવો. ૮

वेमाणिएसु कप्पो, वगेसु निअमेण तस्स उववाओ ।
नियमा सिज्झइ उक्को,-सएण सो सत्तमंमि भवे ॥ ९ ॥

અર્થ:—કલ્પોપપન્ન વૈમાનિક (બાર) દેવલોકને વિષે નિશ્ચયે કરીને તેની ઉત્પતિ થાય છે, અને તે ઉત્કૃષ્ટથી નિશ્ચયે કરી સાતમા ભવને વિષે સિદ્ધ થાય છે. ૯

इय बालपंडियं होइ, मरणमरिहंतसासणे दिट्ठं ।
इत्तो पंडियपंडिय, -मरणं वुच्छं समासेणं ॥ १० ॥

અર્થ:—જિનશાસનને વિષે આ બાલ પંડિત મરણ કહેવું છે. હવે પંડિત પંડિત મરણ સંક્ષેપમાં કહું છું. ૧૦

इच्छामि भंते उत्तमट्ठं पडिक्कमामि, अट्ठं पडिक्कमामि, अणागयं पडिक्कमामि, पच्चुप्पन्नं पडिक्कमामि, कयं पडिक्कमामि, कारियं पडिक्कमामि, अणुमोइयं पडिक्कमामि, मिच्छत्तं पडिक्कमामि, असंजमं पडिक्कमामि, कसायं पडिक्कमामि, पावप्पओगं पडिक्कमामि, मिच्छादंसणसल्लविरमणेसु वा इट्ठकामेसु वा पाव्वोगेसु वा सचित्तेसु वा अचित्तेसु वा पंचसु इंदिएसु वा, अत्ताणं साणे १ अणायारं साणे २ कुदंसणं साणे ३ कोहं साणे ४ मायं साणे ५ मायं

आर्ये ६ सोदं आर्ये ७ रागं आर्ये ८ दोषं आर्ये ९ मोहं आर्ये १० दम्भं आर्ये ११ मुख्यं आर्ये १३ मोहं आर्ये १४ कर्म आर्ये १५ मोहिं आर्ये १६ आर्ये आर्ये १७ सर्वं आर्ये १८ पुरु आर्ये १९ पर्वं आर्ये २० पदम् आर्ये २१ सिद्धं आर्ये २२ शिवार्ये आर्ये २३ मेरो आर्ये २४ वार्ये आर्ये २५ पद्मेश आर्ये २६ पर्वं आर्ये २७ मुख्यं आर्ये २८ निमुख्यं आर्ये २९ सर्वं आर्ये ३० नार्यं आर्ये ३१ पदार्थं आर्ये ३२ कर्मविरक्तं आर्ये ३३ अकम्पदेवं आर्ये ३४ आनन्दं आर्ये ३५ अनानन्दं आर्ये ३६ अनादेवं आर्ये ३७ मेरो आर्ये ३८ शिवर्षं आर्ये ३९ शिवं आर्ये ४० आर्ये आर्ये ४१ पदार्थं आर्ये ४२ पर्वतं आर्ये ४३ पदं आर्ये ४४ मदं आर्ये ४५ सर्वं आर्ये ४६ अनन्तनं आर्ये ४७ वार्षिं आर्ये ४८ वनवीरं आर्ये ४९ परिवार आर्ये ५० परमेश्वरं आर्ये ५१ परमेश्वरं आर्ये ५२ आर्यं आर्ये ५३ मोक्षं आर्ये ५४ अनादिदेवं आर्ये ५५ सर्वं आर्ये ५६ अनन्तवर्षं आर्ये ५७ देवदेवं आर्ये ५८ देवदेवं आर्ये ५९ अनन्तरं आर्ये ६० अनन्तवर्षं आर्ये ६१ अनेकवर्षं आर्ये ६२ अनुशिवरं आर्ये ६३ अनुशासन का अनेकानुशासन का मेरो देवो देवाधिदेवो सर्वज्ञो आर्यदेवो आर्यदेवो आर्यावो अनार्यो वृषभ जिनेश्वरादि वृषभं ॥

અર્થ:—હે ભગવંત ! હું ઇચ્છું છું. અનશન માટે (પાપ વ્યાપાર) પડિક્કમું છું. ભૂતકાળનાં (પાપને) હું પડિક્કમું છું, ભવિષ્યમાં થનારા (પાપ)ને હું પડિક્કમું છું, વર્તમાનકાળના પાપને હું પડિક્કમું છું, કરેલા પાપને પડિક્કમું છું, કરાવેલા પાપને પડિક્કમું છું, અનુમોદેલા પાપને પડિક્કમું છું, મિથ્યાત્વને પડિક્કમું છું, અવિરતિને પડિક્કમું છું, કષાયને પડિક્કમું છું, પાપ વ્યાપારને પડિક્કમું છું. મિથ્યાદર્શન પરિણામને વિષે, આ લોકને વિષે, પરલોકને વિષે, સચિત્તને વિષે, અચિત્તને વિષે, પાંચ ઇંદ્રિયના વિષયને વિષે, અજ્ઞાન સારૂં એમ ચિંતવે છતે ૧, ખોટો આચાર ચિંતવે છતે ૨, બૌદ્ધાદિક કુદર્શન સારૂં એમ ચિંતવે છતે ૩, ક્રોધના વશે ચિંતવે છતે ૪, માનના વશે ચિંતવે છતે ૫, માયા વશે ચિંતવે છતે ૬, લોભ વશે ચિંતવે છતે ૭, રાગને વશે ચિંતવે છતે ૮, દ્વેષને વશે ચિંતવે છતે ૯, મોહના વશે ચિંતવે છતે ૧૦, (પુદ્ગલ પદાર્થ અને વસ્ત્ર આદિકની) ઇચ્છા વશે ચિંતવે છતે ૧૧, મિથ્યાદૃષ્ટિપણે ચિંતવે છતે ૧૨, મૂર્છા વશે ચિંતવે છતે ૧૩, સંશયથી ચિંતવે છતે ૧૪, અન્ય મતની વાંછાએ ચિંતવે છતે ૧૫, ઘર વિષે ચિંતવે છતે ૧૬, ખીજાની વસ્તુ પામવાની વાંછા થકો ચિંતવે છતે ૧૭, તરસથી ચિંતવે છતે ૧૮, ભૂખથી ચિંતવે છતે ૧૯, સામાન્ય માર્ગમાં આવવા છતાં ચિંતવે છતે ૨૦, વિષમ માર્ગમાં આવતાં છતાં ચિંતવે છતે ૨૧, નિદ્રામાં ચિંતવે છતે ૨૨, નિદ્રામાં ચિંતવે છતે ૨૩, બેઇંદ્રિય ચિંતવે છતે ૨૪, વિકારના વશે ચિંતવે છતે ૨૫, ચિંતના ત્રણે પ્રકારથી ચિંતવે છતે ૨૬, કરેણ વશે ચિંતવે છતે, ૨૭ સામાન્ય પુદ્ગલ વિષે ચિંતવે છતે ૨૮, અશુચિ પુદ્ગલ વિષે ચિંતવે છતે ૨૯, સ્ત્રીએ ચિંતવે છતે ૩૦, પુરૂષે ચિંતવે છતે ૩૧, (અવસરે) [illegible] ૩૨ [illegible] માટે ચિંતવે છતે ૩૩, અતીત કાલના અને વિષયના માટે ચિંતવે છતે ૩૪, અનાગત કાલ ચિંતવે છતે ૩૫, [illegible] ચિંતવે છતે ૩૬, અનુમોદને ચિંતવે છતે ૩૭, મને કરી [illegible]

[illegible] ૧૫, [illegible] ૧૬, [illegible] ૧૭, [illegible] ૧૮, [illegible] ૧૯, [illegible] ૨૦, [illegible] ૨૧, [illegible] ૨૨, [illegible] ૨૩, [illegible] ૨૪, [illegible] ૨૫, [illegible] ૨૬, [illegible] ૨૭, [illegible] ૨૮, [illegible] ૨૯, [illegible] ૩૦, [illegible] ૩૧, [illegible] ૩૨, [illegible] ૩૩, [illegible] ૩૪, [illegible]

અર્થ:—આ પ્રકારે હું સર્વ પ્રાણીઓના આરંભને, અલિક (અસત્ય) વચનને, સર્વ અદત્તાદાન (ચોરી)ને, મૈથુન અને પરિગ્રહને પચ્ચક્ખું છું. ૧૨

सम्मं मे सव्वभूएसु, वेरं मज्झ न केणइ ।
आसाओ वोसिरित्ताणं, समाहिमणुपालए ॥ १३ ॥

અર્થ:—મારે સર્વ પ્રાણીઓને વિષે મિત્રપણું છે, કોઈની સાથે મારે વેર નથી, વાંચ્છાઓનો ત્યાગ કરીને હું સમાધિ રાખું છું ૧૩

सव्वं चाहारविहिं, सन्नाओ गारवे कसाए अ ।
सव्वं चेव ममत्तं, चएमि सव्वं खमावेमि ॥ १४ ॥

અર્થ:—સર્વ પ્રકારની આહાર વિધિનો, સંજ્ઞાઓનો, ગારવોનો, કષાયોનો અને સર્વ મમતાનો ત્યાગ કરું છું; સર્વને ખમાવું છું.૧૪

हुज्ज इमंमि समये, उवक्कमो जीविअस्स जइ मज्झ ।
एअं पच्चक्खाणं, निरुज्झ आराहणा होउ ॥ १५ ॥

અર્થ:—જો મારા જીવિતનો ઉપક્રમ (આયુષ્યનો નાશ) આ અવસરમાં હોય, તો આ પચ્ચક્ખાણ અને નિસ્સારવાણી આરાધના થાઓ. ૧૫.

सव्वदुक्ख-पहीणाणं, सिद्धाणं अरहओ नमो ।
सद्दे जिणपन्नत्ते, पच्चक्खामि अ पावगं ॥ १६ ॥

અર્થ:—સર્વ દુઃખ રહિત થયા છે જેમનાં એવા સિદ્ધોને તથા અરિહંતોને નમસ્કાર થાઓ, જિનેશ્વરોએ કહેલા [illegible] પાપને પચ્ચક્ખું છું. ૧૬

नखुप्पु पुप्फसारो, सिद्धाणं च थोत्तिओ।
संघाणं पद्धिवज्जादि, जदा केवलिदेसिगं ॥ १७॥

अर्थः—जो मनुष्य इस स्तोत्र को नित्य पढ़ता है उसके लिये यह स्तोत्र अविनाशी मोक्षपद प्राप्त कराता है। ऐसा श्री केवली भगवान ने कहा है। १७

जं तिलोगि दुरत्तिये, णं सव्वं संतिसावि तिलिदेसे।
सामासे च तिलिं, वंदामि सव्वं तिसासं ॥ १८॥

अर्थः—जो [illegible] केवली भगवान ने [illegible] कहा है, [illegible] मैं उन [illegible] को [illegible] ([illegible]) को [illegible] ॥ १८

दाण भविवरा दुवरि, सहेसा मणोमं।
कल्या-वण-वाहेहिं, सव्व मोक्ख पोमगे ॥ १९॥

[illegible] ॥ १९॥

सव्वे जगाणंदे, वरदाणादिणि भविजणकमले च।
सत्तकरिंदाहाणे, केवलणाणिणो पेव ॥ २०॥

[illegible] ॥ २०॥

सव्वे दे सव्वसुखसु, पेव सव्व च पेवगा।
आगच्छो पेवोगिणिवाम, सव्वसिद्धसुखसवे ॥ २१॥

અર્થઃ—મારે સર્વ પ્રાણીઓ સાથે મિત્રતા છે, કોઈની સાથે મારે વેર નથી, વાંચ્છનાઓનો ત્યાગ કરીને હું સમાધિ રાખું છું. ૨૧

रागं बंधं पओसं च, हरिसं दीणभावयं ।
उस्सुगत्तं भयं सोगं, रइं अरइं च वोसिरे ॥ २२ ॥

અર્થઃ—રાગને, બંધને તથા દ્વેષને, હર્ષને, રાંકપણાને, ચપળપણાને, ભયને, શોકને, રતિને અને અરતિને હું વોસિરાવું છું. ૨૨

ममत्तं परिवज्जामि, निम्ममत्ते उवट्ठिओ ।
आलंबणं च मे आया, अवसेसं च वोसिरे ॥ २३ ॥

અર્થઃ—મમતા રહિતપણામાં તત્પર થયો છતો હું મમતાનો ત્યાગ કરું છું, વળી મને આત્મા આલંબન ભૂત છે, બીજા સર્વ પદાર્થને વોસિરાવું છું. ૨૩

आया हु महं नाणे, आया मे दंसणे चरित्ते अ ।
आया पच्चक्खाणे, आया मे संजमे जोगे ॥ २४ ॥

અર્થઃ—મને જ્ઞાનમાં આત્મા, દર્શનમાં અને ચારિત્રમાં આત્મા, પચ્ચક્ખાણમાં આત્મા અને સંયમ યોગમાં મને આત્મા નિત્યે (આલંબન) થયો. ૨૪

एगो मज्झ नीओ एगो चेवुवओगओ ।
एयग्गो चेव मरणं, एगो मिज्जाइ नीरओ ॥ २५ ॥

અર્થઃ—[illegible] છે, એકલો [illegible] છું, [illegible] એક [illegible] છે, અને [illegible] એકલો [illegible]

एतो मे सासनो भया, नाग-दमन-गोतमो।
सेना मे वारिता भया, सब्बे सेनोनकप्पना ॥ २६ ॥

सेनोनकप्पना जोधेन, भया दुप्पसहेसिता।
एसा सेनोनसेधेन, सब्बे तित्थेन सोसितं ॥ २७ ॥

सुदन्तेन दन्तागुत्ते, ते मे नागेसिता दमाय।
सब्बे सब्बं निरे, पहिनते आसविसमाय ॥ २८ ॥

सब्ब सब्ब सु सब्ब, सब्बा पञ्ञा मे सासने सिखि।
आसापत्त विसोसे, सब्बे दोसे व नरिसामि ॥ २९ ॥

सब्बे/सब्बसब्बसो, सिखिते सासनेव ये दमथं।

અર્થ:—અસંયમ, અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વ અને જીવમાં તથા અજીવમાં સર્વ મમત્વને હું નિંદું છું અને ગર્હું છું. ૩૦

निंदामि निंदणिज्जं, गरिहामि अ जं च मे गरहणिज्जं।
आलोएमि अ सव्वं, अब्भितरं बाहिरं उवहिं ॥ ३१ ॥

અર્થ:—નિંદવા યોગ્યને હું નિંદું છું અને જે મને ગર્હવા યોગ્ય છે તે (પાપોને) ગર્હું છું. સર્વ અભ્યંતર અને બાહ્ય ઉપધિને હું આલોવું છું. ૩૧

जह बालो जंपंतो, कज्जमकज्जं च उज्जुअं भणइ।
तं तह आलोइज्जा, मायामोसं पमुत्तूणं ॥ ३२ ॥

અર્થ:—જેમ બાલક આગળ બોલતો બાલક કાર્ય કે અકાર્યને સરળપણે કહે છે તેમ માયા મૃષાવાદ મૂકીને તે પાપને આલોવે. ૩૨

नाणंमि दंसणंमि अ, तवे चरित्ते अ सुज्जुपंमि अकंपो।
धीरो आगमबुद्धो, आयहिआवि ववहारो ॥ ३३ ॥

અર્થ:—જ્ઞાન, દર્શન, તપ, અને આર્જવ (સરળતા) માં અચલાયમાન, ધીર, આગમમાં કુશલ, કરેલા પાપ પ્રકાશવાથી પોતાનું આત્મહિત થાય છે (માટે તે પાપ આલોવવા યોગ્ય છે.) ૩૩

सावेक्ख व निरवेक्खो, ववहारो जो पउंजए साहू।
सो होइ निज्जरत्थी, नऽन्नं किंचिवि समीहेइ ॥ ३४ ॥

णिरिं गच्छंति मरणं, णालभं वालंदियाणे य ।
णालं परिमवरणं, ते जिणवयणो अजुवयंति ॥ २५ ॥

अर्थः—आलु नालभु ने णिन्ना आलीभूं । नालभ आलु । ना नालभ परिभव आलु । ते जिनेश्वर आलु ओवे छते ओवाओ आलु नथी. ॥

जे पुण अलु-भोया, णालिवयणा य वहुमाया य ।
आसाविणा णासंति, ते मूढ़े आसारतो अलिभा ॥ २६ ॥

अर्थः—जाणी ने जेओ ना, ना. ने पछीओ जोडीओ आलिवयण ओवे वचनालु ने । आसाविणा आलु । ते जेओ जिनेश्वरे नालभा ओवे कहो ॥

णाणे विणयरिह, देसचरणं तुहा य तिह तीसे ।
णाणी य चरणहीणो, दोह तुलो आणविसाणे ॥ २७ ॥

अर्थः—आलु ज्ञानीओ आलु ने । ज्ञानभु तुलीओ आलु ने । ज्ञानभु देशचरण ओवे आलु ने । ज्ञानी ने चरणहीन ओवे आलु ने ॥

जा णेव तुहा हो, अक्खोहि जेहिं तुच्छो णरो ।
जेहिं अलहवयणो, संसारं हिंडो सोवो ॥ २८ ॥

अर्थः—जेओ आलु ने ओवे आलु ने ओवे आलु ने ओवे

દેવ, (દેઢ દેવ) ચાકર દેવ, અસુર દેવ અને સંમોહા (સ્થાન ભ્રષ્ટ રખડુ દેવ) દેવ એ પાંચ દુર્ગતિઓ થાય છે. ૩૯

मिच्छादंसणरत्ता, सनियाणा किन्हलेसमोगाढा ।
इह जे मरंति जीवा, तेसिं दुल्लहा भवे बोही ॥ ४० ॥

અર્થ—આ સંસારમાં મિથ્યા દર્શનમાં રક્ત, નિયાણા સહિત, કૃષ્ણ લેશ્યાવાળા જે જીવો મરણ પામે તેઓને બોધિ બીજ દુર્લભ થાય છે. ૪૦

सम्मदंसणरत्ता, अनियाणा सुक्कलेसमोगाढा ।
इह जे मरंति जीवा, तेसिं सुलहा भवे बोही ॥ ४१ ॥

અર્થ—આ સંસારમાં સમ્યક્ દર્શનમાં રક્ત, નિયાણા રહિત, શુક્લ લેશ્યાવાળા જે જીવો મરણ પામે છે તે જીવોને બોધિ બીજ (સમકિત) સુલભ થાય છે. ૪૧

जे पुण गुरुपडिणीआ, बहुमोहा सबला कुसीला य ।
असमाहिणा मरंति, ते हुंति अणंतसंसारी ॥ ४२ ॥

અર્થ:—જેઓ ગુણી પુરુષ પ્રત્યે દ્વેષ કરે છે, ઘણા મોહવાળા હોય છે, દુષ્ટ ચરિત્ર હોય છે, કુશીલ હોય છે અને અસમાધિએ મરણ પામે છે તેઓ અનંત સંસારી થાય છે. ૪૨

निग्गयमे अणुरत्ता, गुरुयणसे जे करंति भावेणं ।
असबल-असंकिलिट्ठा, ते हुंति परित्तसंसारी ॥ ४३ ॥

बालमरणाणि बहुसो, दुक्खाणि अणाइकालसंजाणि ।
मरिहिसि तं बराओ, जे जिणवयणं न याणासि ॥ ४४ ॥

[illegible] जिन वचन [illegible] जो जिनेश्वर [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

गणणाणं जिणनाणं च, भावणे च कलणवेला ज ।
अणाहारोवमेओ, सोक्खसयलाणुहेओसि ॥ ४५ ॥

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

छट्ठट्ठमे दिवसंमि, मयणसि जीवेसु दारुणमणाणि ।
होसि-मास-मरणमो, पविसयाणे बहुसोसि ॥ ४६ ॥

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

छुहेदुक्खे सहू, छट्ठे मासतु वेयणादुः ख ।
अमणसि वेयणो, पविसयाणे दासु ॥ ४७ ॥

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ઉત્પત્તિ જોવી (સંસારમાં ભોગવેલાં વિશેષ દુઃખોને યાદ કરવાં.) સંસારમાં ભમતો હું શું શું દુઃખ નથી પામ્યો (એમ વિચારવું.) ૪૮

संसारचक्कवाले, सव्वेवि य पुग्गला मए बहुसो ।
आहारिआ य परिणामिआ य नाहं गओ तित्तिं ॥ ४९॥

અર્થ:—વળી મેં સંસાર ચક્રમાં સર્વે પણ પુદ્ગલો ઘણી વાર ખાધા, તેમજ પરિણમાવ્યા, તો પણ વળી હું તૃપ્તિ પામ્યો નહિ. ૪૯

तणकट्ठेहिं व अग्गी, लवणजलो वा नईसहस्सेहिं ।
न इमो जीवो सक्को, तिप्पेउं कामभोगेहिं ॥ ५० ॥

અર્થ:—તરણાં અને લાકડાંથી જેમ અગ્નિ અને હજારો નદીઓએ કરીને જેમ લવણ સમુદ્ર તૃપ્તિ પામતો નથી, તેમ કામ ભોગો વડે આ જીવ તૃપ્તિ પામતો નથી. ૫૦

आहारनिमित्तेणं, मच्छा गच्छंति सत्तमीं पुढवीं ।
सचित्तो आहारो, न खमो मणसावि पत्थेउं ॥ ५१ ॥

અર્થ:—આહારના કારણે કરી (તંદુલીયા) મત્સ્યો સાતમી નરક ભૂમિમાં જાય છે. માટે સચિત્ત આહાર મને કરીને પણ પ્રાર્થના કરવા યોગ્ય નથી. ૫૧

पुव्विं कयपरिकम्मो, अनिआणो ऊहिऊण मइबुद्धी ।
पच्छा मरिअकमाओ, सन्नो मरणं पडिच्छामि ॥ ५२ ॥

અર્થ:—પહેલાં (અભ્યાસ કર્યો છે જેણે અને નિદાન રહિત થયો છે, બુદ્ધિ અને બુદ્ધિથી વિચારીને પછી કાયર પોતાના હું સમાધિ મરણ અંગીકાર કરું. ૫૨

अकंडेऽपि मिषाविष, ये पुरिसा मरण-भैरव-त्रासेणं।
पुरव-कय-करुण-परिघा-पत्ता पत्ता परिवडंति ॥५३॥

अर्थः—अकांड प्रचण्ड अवसर बिना आये (अकाल में) जो पुरुष मरणरूप भयंकर भय से पूर्व कृत दयारूपी रक्षा को प्राप्त हुए हैं, (वे) [वर्तमान भव में] ॥५३॥

सरा घोरनिसाए, सरालं तरुकुहरं पुरिसेण।
चोरेण मिसिहिअत्थो, वासन्तो मुरवसत्थमि ॥५४॥

अर्थः—जैसे भयंकर रात्रि में सरल वृक्ष के कोटर में चोर के भय से पुरुष द्वारा अपना धन छिपाया जाता है, वैसे प्रभात होने पर [पुनः] [उसे] ग्रहण किया जाता है ॥५४॥

चारित्त-भोग-सिरिणो, अविरय-पमाय-दोस-दट्ठाणं।
सा देवि देइ दाणं, अमुद्दाणं चेव पेरे ॥५५॥

अर्थः—जो (चारित्र) व्रतरूपी धन (चारित्रलक्ष्मी) से रहित अविरत प्रमाद दोष से दग्ध [अर्थात् व्रतरूपी धन से रहित अविरत प्रमाद दोष से दग्ध] [उन] को वह देवी दान देती है ॥५५॥

रंकुव्व दाणजोगे, सिरिणिलए व सा-भरण-भोगम्मि।
अप्पत्त-दाण-आरे, सिरिए मया सिरिणिहीणे ॥५६॥

अर्थः—[इस] रंक की तरह दान योग्य [पात्र] के [प्रति] [और] लक्ष्मी के घर [की तरह] आभूषण [और] भोग [के प्रति] [तथा] अपात्र दान के [प्रति] [मैं] लक्ष्मी से रहित मया ॥५६॥

एवं रत्नसुपात्रे, हिरण्यादेः सप्तधा क्षिपेत्।
सत्र-धारा-सदृक्षम्, यत् हिरण्यवतामतः

અર્થ—દેવ સંબંધી અથવા મનુષ્ય સંબંધી અથવા તિર્યંચ સંબંધી સરાગ હૃદયવડે કરીને જે મૈથુન મેં સેવ્યું હોય તેને હું નિંદુ છું અને ગરહું છું. ૨૧

જં ધણ-ધન્ન-સુવન્ન, પમુહંમિ પરિગ્ગહે નવવિહેઽવિ ।
વિહિઓ મમત્તભાવો, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥ ૨૨ ॥

અર્થ:—જે ધન, ધાન્ય, સુવર્ણ પ્રમુખ નવ વિધ પરિગ્રહ [ધન, ધાન્ય, ક્ષેત્ર, વાસ્તુક, (ઘર, હાટ) સોનું, રૂપું, કુપ્ય (તાંબુ આદિ હલકી ધાતુ) દ્વિપદ, ચતુષ્પદ] ને વિષે જે મમતા ભાવ કીધો હોય તે હું નિંદું છું અને ગરહું છું. ૨૨

જં રાઈ-ભોયણ-વિરમણાઈ, નિયમેસુ વિવિહરૂવેસુ ।
સ્ખલિયં મહ સંજાયં, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ:—રાત્રિ ભોજન વિરમણાદિ વિવિધ પ્રકારના નિયમોને વિષે મને જે દોષ લાગ્યો હોય તે હું નિંદું છું અને ગરહું છું. ૨૩

બાહિરમબ્ભિંતરયં, તવં દુવાલસવિહં જિણુદ્દિટ્ઠં ।
જં સક્તીએ ન કયં, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ:—જિનેશ્વર ભગવંતે કહેલા બાહ્ય અને અભ્યંતર બારી બાર પ્રકારના તપ જે શક્તિવડે ન કર્યો હોય તેને હું નિંદું છું અને ગરહું છું. ૨૪

જોએસુ મુલ્લ-ઘર-ગારવેસુ જં વીરિયં ન ય પયટ્ટં ।
મણ-વય-કાયગુત્તિ, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥ ૨૫ ॥

बलाधिप-विनय,-नतुर्सा मुनि दृजनसपर्या ।
सर्वे वन्दितव्यो, मनसु जया सदिजनेनार्यं ॥ ३५ ॥

अर्थः—अकृत्रिम विनय, अनुपम सदा कीर्ति अनेक ऋद्धि के धारी ऐसे अनेक गुण के धारक ऐसे मुनि सर्व वन्दने योग्य हैं ॥ ३५

सामेतु सन्तापं, सर्वेषु मेषि मुनि विनयशीले ।
सदिदिन-पुस्तवेने, सर्वे सिद्धेषि विनेतु ॥ ३६ ॥

अर्थः—अहो हे [illegible] सर्व [illegible] अनेक [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ३६

पाषाणसपत्तीर्थे, शोणिके मैदुने दविजदुष्टे ।
शोके दाने मार्गे, शोभं जिन सदा देहि ॥ ३७ ॥

अर्थः—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [

અર્થ:—આ મોક્ષ માર્ગના સંસર્ગને વિઘ્નભૂત અને દુર્ગતિના કારણ અઢાર પાપ સ્થાનકોને વોસરાવો. ૩૦

चउत्तीस-अइसय-जुआ, अट्ठ महापाडिहेर-पडिपुन्ना।
सुर-विहिय-समवसरणा, अरिहंता मज्झ ते सरणं ॥ ३१॥

અર્થ:—ચોત્રીશ અતિશય યુક્ત, આઠ મહા પ્રાતિહાર્ય સહિત અને દેવતાએ રચેલું છે સમવસરણ જેમનું એવા તે અરિહંત ભગવાનો મને શરણ હો. ૩૧

चउविह-कसाय-चत्ता, चउवयणा चउ-पयार-धम्म-कहा।
चउ-गइ-दुह-निद्दलणा, अरिहंता मज्झ ते सरणं ॥ ३२॥

અર્થ:—ચાર પ્રકારના (ક્રોધ, માન, માયા, લોભ રૂપ) કષાય જેમણે ત્યાગ કર્યા છે, ચાર મુખવાલા, ચાર પ્રકારની ધર્મ કથા કહેનાર અને ચાર ગતિના દુઃખને નાશ કરનારા અરિહંતો તે મને શરણ હો. ૩૨

जे अट्ठ-कम्म-मुक्का, वर-केवल-नाण-मुणिय-परमत्था।
अट्ठमय-ठाण-रहिया, अरिहंता मज्झ ते सरणं ॥ ३३॥

અર્થ:—આઠ કર્મથી મુકાએલા, પ્રધાન કેવલ જ્ઞાને કરી પરમાર્થ જાનનાર અને આઠ મદના સ્થાનક રહિત જે અરિહંતો તે મને શરણ હો. ૩૩

सयलजिणे अरिहंता, भावारिपयरमेण अरिहंता।
जे तिहुयणपूइअया, अरिहंता मज्झ ते सरणं ॥ ३४॥

અર્થ:—જે [illegible] અને આ